

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (шести състав)

30 юни 2016 година *

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Политика на Европейски съюз за водите — Директива 2000/60/ЕО — Мониторинг на екологичното и химичното състояние на повърхностните води — Планове за управление на речните басейни“

По дело C-648/13

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 258 ДФЕС на 6 декември 2013 г.,

Европейска комисия, за която се явяват К. Herrmann и Е. Manhaeve, в качеството на представители,

ищец,

срещу

Република Полша, за която се явяват В. Majczyna, К. Majcher и М. Drwięcki, в качеството на представители,

ответник,

СЪДЪТ (шести състав),

състоящ се от: F. Biltgen, председател на втори състав, изпълняващ функцията на председател на шести състав, М. Berger (докладчик) и S. Rodin, съдии,

генерален адвокат: М. Wathelet,

секретар: М. Aleksejev, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 15 януари 2015 г.,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: полски.

Решение

- 1 С исковата си молба Европейската комисия иска от Съда да приеме за установено, че като не е транспонираща или не е транспонираща правилно член 2, точки 19, 20, 26 и 27, член 8, параграф 1, член 9, параграф 2, член 10, параграф 3 и член 11, параграф 5 от Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 193), изменена с Директива 2008/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г. (ОВ L 81, стр. 60, наричана по-нататък „Директива 2000/60“), както и раздели 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 и 2.4.1 от приложение V и част А, раздели 7.2—7.10 от приложение VII към посочената директива, Република Полша не е изпълнила задълженията си съгласно посочените разпоредби и член 24 от същата директива.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 2 Член 2 от Директива 2000/60, озаглавен „Определения“, предвижда в точки 19, 20, 26 и 27:

„[...]“

19. „Състояние на подземните води“ е общ израз за състоянието на подземните водни обекти, определено от най-лошото му количествено състояние и химичното му състояние.

20. „Добро състояние на подземните води“ означава състоянието, достигнато от подземния воден обект, когато и количественото, и химичното му състояние са поне добри.

[...]“

26. „Количествено състояние“ е израз на степента, в която подземен воден обект е засегнат от директно или индиректно черпене.

27. „Налични ресурси на подземните води“ означава дългосрочната средна годишна степен на цялостното възстановяване на подземния воден обект, от която се вади дългосрочната годишна степен на изискуемия поток за постигане на екологичните качествени стандарти за свързаните повърхностни води, определени в член 4, за да се избегне всяко значително влошаване на екологичното състояние на тези води, както и за да се избегне всяка значителна вреда на свързаните с тях земни екосистеми.

[...]“.

- 3 Член 4 от Директива 2000/60, озаглавен „Екологични цели“ гласи:

„1. За постигане пълна ефективност на програмите от мерки, установени в плановете за управление на речните басейни:

а) за повърхностни води

- i) при спазване на параграфи 6 и 7 и без да се засяга параграф 8, държавите членки изпълняват необходимите мерки за предпазване състоянието на всички повърхностни водни обекти от влошаване;

- ii) всички водни обекти за повърхностни води [да] бъдат опазвани, разширявани и възстановявани от държавите членки, при спазване на прилагането на подточка iii), за изкуствени и силно модифицирани водни обекти, с цел постигане доброто им състояние най-много до 15 години от датата на влизане в сила на настоящата директива, в съответствие с разпоредбите на приложение V, при спазване на удължаванията, определени в съответствие с параграф 4, и при прилагане на параграфи 5, 6 и 7, и без да се засяга параграф 8,
- iii) държавите членки опазват и разширяват всички изкуствени и силно модифицирани водни обекти с цел постигане на добър екологичен потенциал и добро химично състояние на повърхностните води най-късно до 15 години от датата на влизане в сила на настоящата директива в съответствие с разпоредбите на приложение V, при спазване на удължаванията, определени в съответствие с параграф 4, и при прилагане на параграфи 5, 6 и 7, и без да се засяга параграф 8;
- iv) държавите членки ще прилагат необходимите мерки в съответствие с член 16, параграфи 1 и 8 с цел постепенното намаляване на замърсяването с приоритетни вещества и пълното или поэтапното елиминиране на емисиите, заустванията и уврежданията от приоритетни опасни вещества,

без това да влияе на съответните международни споразумения по член 1 за съответните страни;

б) за подземни води

- i) държавите членки изпълняват необходимите мерки за опазване или ограничаване на замърсителите в подземните води, както и по отношение опазване състоянието на всички подземни водни обекти по параграфи 6 и 7 от влошаване, без да се засяга параграф 8 от настоящия член и съобразно прилагането на член 11, параграф 3, буква й);
- ii) държавите членки опазват, разширяват и възстановяват всички подземни водни обекти, като осигурят баланс между водочерпене и водосбор на подземни води, с цел постигане доброто им състояние най-късно до 15 години от датата на влизане в сила на настоящата директива, в съответствие с разпоредбите на приложение V, при спазване на удължаванията, определени в съответствие с параграф 4, и при прилагане на параграфи 5, 6 и 7, без да се засяга параграф 8 от настоящия член, и съобразно прилагането на член 11, параграф 3, буква й);
- iii) държавите членки изпълняват всички необходими мерки за отстраняване на всякакви значителни и устойчиви възходящи тенденции в концентрацията на замърсители, произтичащи от човешка дейност, с цел прогресивно намаляване замърсяването на подземните води;

мерките за постигане на горната цел трябва да се прилагат в съответствие с член 17, параграфи 2, 4 и 5, като се вземат предвид приложимите стандарти, установени в съответното законодателство на Общността, и в съответствие с приложението на параграфи 6 и 7, без да се засяга параграф 8;

в) за защитените територии

държавите членки ще постигнат съответствие с всички стандарти и цели най-късно до 15 години от датата на влизане в сила на настоящата директива, освен ако друго не е установено в законодателство на Общността, установяващо защитените територии.

2. В случай че за един и същ воден обект е приложима повече от една цел по параграф 1, трябва да бъде приложена по-строгата.

3. Държавите членки могат да определят даден воден обект като изкуствен или силно модифициран, когато:

- а) промените в хидроморфологичните характеристики на обекта, за който трябва да се достигне добро състояние, ще имат значителен отрицателен ефект върху:
 - i) околната среда като цяло;
 - ii) навигацията, пристанищните съоръжения или рекреацията;
 - iii) дейности, за които водата се съхранява, като доставка на питейна вода, производство на енергия или напояване;
 - iv) регулиране на водите, предпазване от наводнения, почвени дренажи; или
 - v) други, също толкова значими човешки дейности по развитието;
- б) благоприятните цели за изкуствени или силно модифицирани характеристики на водния обект не могат по технически причини или непропорционалност на разходите да бъдат достигнати по разумен начин с други средства, които са значително по-добри като екологична възможност.

Всички подобни случаи и причините за тях се описват подробно в плановете за управление на речните басейни по член 13, като се преразглеждат на всеки 6 години.

4. Сроковете, установени в параграф 1, могат да бъдат удължавани за целите на поетапното постигане на целите за водни обекти, за които е доказано, че липсва по-нататъшно влошаване на състоянието, при условие че са спазени всички изброени по-долу условия:

- а) държавите членки установят, че всички необходими подобрения в състоянието на водните обекти не биха могли да бъдат разумно постигнати в сроковете по този параграф поради поне една от следните причини:
 - i) мащабът на необходимите подобрения може да бъде достигнат единствено в сроковете, превишаващи посочените, по технически причини;
 - ii) завършването на подобренията в срок би било непропорционално скъпо;
 - iii) естествените условия не позволяват подобренията в състоянието на водния обект да бъдат направени в срок.
- б) удължаването на сроковете, както и причините за това, са изрично посочени и обяснени в плана за управление на речния басейн по член 13;
- в) продължаването на сроковете трябва да се ограничи максимум до 2 актуализации на плана за управление на речния басейн, освен в случаите, когато естествените условия са такива, че целите не могат да бъдат постигнати в този период;
- г) в плана за управление на речния басейн са посочени: обобщение на мерките по член 11, за които се счита, че е необходимо да се приложат с цел прогресивното достигане на добро състояние в продължения срок, причините за всяко значимо забавяне в действието на тези мерки, както и очакваните срокове за прилагането им. Преглед на прилагането на мерките и резюме на всички допълнителни мерки трябва да бъдат включени в актуализациите на плана.

5. Държавите членки могат да се стремят към по-малко строги екологични цели от изискуемите по параграф 1 за определени водни обекти, когато те са до такава степен засегнати от човешката дейност по член 5, параграф 1, или естествените им условия са такива, че постигането на тези цели е технически невъзможно или непропорционално скъпо и са [изпълнени] всички условия, изброени по-долу:

- а) екологичните и социо-икономически нужди, обслужвани от човешките дейности, не могат да бъдат постигнати с други средства, които са значително по-добрата екологична възможност и не са необходими непропорционални разходи;
- б) държавите членки осигуряват:
 - достигането на възможно най-добро екологично и химично състояние на повърхностните води, съобразно естествените условия, човешката дейност или замърсяване;
 - най-малките възможни промени в доброто състояние на подземните води, съобразно естествените условия, човешката дейност или замърсяване;
- в) в състоянието на засегнатия воден обект не се наблюдава по-нататъшно влошаване;
- г) установяването на най-либерални екологични цели, както и причините за това, са изрично посочени в плана за управление на речния басейн, изискуем по член 13, и тези цели се преразглеждат на всеки 6 години.

6. Временното влошаване на състоянието на водните обекти няма да бъде нарушение на изискванията на настоящата директива, ако е в резултат на естествени причини или обстоятелства, свързани с непреодолима сила, които са изключителни или не са могли да бъдат предсказани, и особено силни наводнения и продължителни засушавания, или пък са в резултат на обстоятелства, предизвикани от непредсказуеми инциденти и при положение, че са изпълнени всички следващи условия:

- а) предприети са всички практически действия за предпазване от по-нататъшно влошаване състоянието на водния обект, така че да бъдат достигнати целите на настоящата директива за другите водни обекти, незасегнати от тези обстоятелства;
- б) условията, съгласно които тези обстоятелства са изключителни или не са могли да бъдат предвидени, да са декларирани, включително приемането на съответни индикатори, и записани в плана за управление на речния басейн;
- в) мерките, които следва да се предприемат при такива извънредни обстоятелства да са включени в програмите от мерки и да не противоречат на възстановяване качеството на водния обект след отминаване на тези обстоятелства;
- г) ефекта от такива извънредни или непредвидими обстоятелства да се разглежда веднъж годишно и, съобразно причините по параграф 4, буква а), да се предприемат всички практически мерки за възстановяване на водния обект до състоянието му преди тези обстоятелства възможно най-скоро; и
- д) обобщение на последствията от обстоятелствата и предприетите съобразно букви а) и г) мерки да се включат в следващото актуализиране на плана за управление на речния басейн.

7. Държавите членки не са в нарушение разпоредбите на настоящата директива, когато:

- невъзможността за достигане на добро състояние на подземния воден обект, доброто екологично състояние или, където е необходимо, добър екологичен потенциал, или за опазване повърхностния или подземен воден обект от влошаване на състоянието му, е в резултат на нови модификации на физическите характеристики на повърхностния или промени в нивото на подземния воден обект, или
- невъзможността за предпазване на отличното състояние на повърхностен воден обект от влошаване е в резултат от нови устойчиви човешки дейности по развитието

и всички следващи условия са спазени:

- a) предприети са всички практически действия за намаляване отрицателния ефект върху състоянието на водния обект;
- b) причините за тези модификации или промени в нивото са изрично посочени и обяснени в плана за управление на речния басейн по член 13, като целите се преразглеждат всеки 6 години.
- v) причините за тези промени или модификации са от преимуществен обществен интерес и/или ползите за околната среда и обществото от постигане на целите по параграф 1 са по-незначими от ползите от новите модификации или промени в нивото за човешкото здраве, за поддържане на човешката безопасност или за устойчивото развитие; и
- г) полезните цели, обслужвани от тези модификации или промени в нивото на водния обект, не могат по технически причини или непропорционалност на разходите да бъдат постигнати с други средства, които са по-добрата екологична възможност.

8. При прилагането на параграфи 3, 4, 5, 6 и 7, държавите членки осигуряват, че то не изключва постоянно или не е в противоречие с постигането на целите на настоящата директива за други водни обекти в рамките на същия район на речен басейн, както и съответствието с останалото екологично законодателство на Общността.

9. Трябва да се предприемат стъпки, гарантиращи при прилагането на новите разпоредби, включително параграфи 3, 4, 5, 6 и 7, поне такова ниво на опазване, каквото е осигурено от съществуващото законодателство на Общността“.

4 Член 8 от Директива 2000/60, озаглавен „Мониторинг на състоянието на повърхностните, подземните води и защитените територии“, в параграф 1 предвижда:

„Държавите членки трябва да осигурят програми за мониторинг на състоянието на водите, с цел събирането на подробна информация за него на територията на всеки район на речен басейн:

- за повърхностните води тези програми трябва да покриват:
 - i) обема и нивото на потока, в степен, релевантна за екологичното и химическо състояние и екологичния потенциал; и
 - ii) екологичното и химическо състояние и екологичния потенциал;
- за подземните води тези програми трябва да покриват мониторинга на химическото и количествено състояние;

— за защитените територии тези програми трябва да бъдат [допълнени със] спецификациите, съдържащи се в законодателството на Общността, съгласно което е определена съответната защитена територия“.

5 Член 9, параграфи 1 и 2 от Директива 2000/60 гласи:

„1. Държавите членки се съобразяват с принципа за възвръщаемост на разходите за водни услуги, включително екологичните и суровинни разходи, като се вземе предвид икономическият анализ, проведен съгласно приложение III, и особено в съответствие с принципа „замърсителят плаща“.

До 2010 г. държавите членки осигуряват:

- водните ценови стратегии да осигуряват адекватни мотивации за ефективното използване на водните ресурси от ползвателите, което да допринесе за екологичните цели на настоящата директива,
- адекватен принос във възстановяването на разходите за водни услуги на различните ползватели на вода, разпределени най-малко на промишлени, домашни и селскостопански, основаващ се на икономическия анализ по приложение III и предвиждащ прилагането на принципа „замърсителят плаща“.

При гореспоменатите дейности, държавите членки могат да вземат предвид социалните, екологични и икономически последици от възвръщаемостта, както и географските и климатични условия на засегнатите области или област.

2. В плановете за управление на речните басейни, държавите членки трябва да докладват за планираните стъпки за прилагане на параграф 1, които ще допринесат за постигане екологичните цели на настоящата директива, както и за принос[а] на различните водоползватели във възвръщаемостта на разходите за водни услуги“.

6 Член 10 от Директива 2000/60, озаглавен „Комбиниран подход за точкови и дифузни източници“, гласи:

„1. Държавите членки контролират всички зауствания в повърхностни води по параграф 2, в съответствие с комбинирания подход, установен в този член.

2. Държавите членки установяват и/или прилагат:

- а) контрол на емисиите, основаващ се на най-добрите налични технологии; или
- б) съответни норми за допустими емисии; или
- в) в случаите на дифузни влияния, контролът да включва най-добрите екологични практики;

установени във:

- Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 г. за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, [ОВ L 257, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 183]
- Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 г. за пречиствателните станции за градски отпадъчни води, [ОВ L 135, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 43]

- Директива 91/676/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 г. за опазване на водите от замърсяване с нитрати от [селскостопански] източници [ОВ L 375, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 81],
- директивите, приети по член 16 на настоящата директива,
- директивите, изброени в приложение IX,
- всяко друго съответно законодателство на Общността

най-късно 12 години след датата на влизане в сила на настоящата директива, освен ако е предписано друго в споменатото законодателство.

3. Ако цел за качество или качествен стандарт, установени по настоящата директива, директивите, изброени в приложение IX, или някакво друго законодателство на Общността изискват по-строги условия от произтичащите от прилагането на параграф 2, трябва да бъде установен съответно по-строгий контрол на емисиите“.

- 7 Член 11 от Директива 2000/60 е озаглавен „Програми от мерки“ и параграф 5 от него предвижда:

„В случай, че данни от мониторинг или друга информация сочат, че целите, установени по член 4 за даден воден обект не биха могли да бъдат постигнати, държавите членки трябва да гарантират, че:

- се изследват причините за възможен неуспех;
- съответните разрешителни, включително предварителните се проверяват и подновяват когато е необходимо;
- програмите за мониторинг се обновяват и уточняват, когато и както е необходимо; и
- предприемат се допълнителни мерки, когато е необходимо за достигане на целите, включително установяване на по-строги екологични качествени стандарти съгласно процедурите в приложение V.

Когато тези причини са резултат на естествени или форсмажорни обстоятелства, които са извънредни и не биха могли да бъдат предвидени, като силни наводнения и продължителни засушавания, държавите членки могат да не прилагат на практика допълнителните мерки при спазване на член 4, параграф 6“.

- 8 Раздели 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 и 2.4.1 от приложение V към Директива 2000/60 предвиждат:

„1.3. Мониторинг на екологичното състояние и химическото състояние на повърхностните води В съответствие с изискванията на член 8 се създава мрежа за мониторинг на повърхностните води. Мониторинговата мрежа трябва да бъде така устроена, че да осигурява подробни и детайлни обобщения на екологичното и химическо състояние в рамките на всеки речен басейн и да осигурява класификацията на водните обекти в пет класа в съответствие с нормативните определения в раздел 1.2. Държавите членки ще предоставят карти на мрежите за мониторинг на повърхностни води в плана за управление на речни басейни. На база характеризирането и оценка на влиянието, провеждани съобразно член 5 и приложение II, за всеки период, покрит от плана за управление на речни басейни държавите членки установят програми за наблюдаващ мониторинг и за оперативен мониторинг. В някои случаи може да се наложи установяването от държавите членки на програми за проучвателен мониторинг.

Държавите членки ще наблюдават параметрите, показателни за състоянието на всеки съответен качествен елемент. При избора на параметри за биологичните качествени елементи, държавите членки ще определят подходящи таксономични нива, изискуеми за постигане съответна надеждност и прецизност в класификацията на качествените елементи. Изчисленията на нивата на надеждност и прецизност от резултатите, получени от програмите за мониторинг, трябва да присъстват в плана. [...]

1.3.4 Честота на мониторинга За периода на наблюдаващия мониторинг се прилагат честотите за мониторинг на параметрите, показателни за физико-химичните качествени елементи дадени по-долу, освен ако не са установени по-големи интервали на базата на техническите познания и експертната преценка. За биологичните или хидроморфологичните качествени елементи, мониторинг се провежда поне веднъж за периода на наблюдаващия мониторинг. Що се отнася до оперативния мониторинг, честотите, изискуеми за всеки параметър се определят от държавите членки така че да осигурят достатъчно данни за надеждна оценка на състоянието на съответния качествен елемент. Като ръководна линия, мониторинг се провежда на интервали, ненадвишаващи дадените в таблицата по-долу, освен ако не са установени по-дълги на базата на техническите познания и експертната преценка. Честотите се избират така че да достигнат приемливо ниво на надеждност и прецизност. Изчисленията на надеждността и прецизността, получени чрез използваната мониторингова система се посочват в плана за управление на речния басейн. Честотите за мониторинг се избират като се държи сметка за променливостта на параметрите вследствие както на естествени, така и на антропогенни условия. Времето, в което се провежда мониторинг се избира така че да минимизира влиянието на сезонните промени в резултата, като по този начин се осигури отразяването от резултатите на промените във водния обект в резултат на промени поради антропогенни натоварвания. Трябва да се провежда допълнителен мониторинг през различните сезони на годината за достигането на тази цел.

Качествен елемент	Реки	Езера	Преходни	Крайбрежни
Биологични				
Фитопланктон:	6 месеца	6 месеца	6 месеца	6 месеца
Друга водна флора	3 години	3 години	3 години	3 години
Макро безгръбначни	3 години	3 години	3 години	3 години
Риби	3 години	3 години	3 години	
Хидроморфологични				
Общности	6 години			
Хидрология	непрекъснат	1 месец		
Морфология	6 години	6 години	6 години	6 години
Физико-химични				
[Температура]	3 месеца	3 месеца	3 месеца	3 месеца
Окисляемост	3 месеца	3 месеца	3 месеца	3 месеца
Соленост	3 месеца	3 месеца	3 месеца	
Хранително състояние	3 месеца	3 месеца	3 месеца	3 месеца

Киселинно състояние	3 месеца	3 месеца		
Други замърсители	3 месеца	3 месеца	3 месеца	3 месеца
Приоритетни вещества	1 месец	1 месец	1 месец	1 месец

1.3.5 Допълнителни изисквания за мониторинг на защитени територии Програмите за мониторинг, изисквани по-горе, трябва да бъдат допълнени с цел изпълнение на следните изисквания:

Точки за водочерпене на питейна вода Повърхностни водни обекти, определени по член 7 и осигуряващи повече от средно 100 м³ на ден, се определят като пунктове за мониторинг и да се подложат на допълнителен мониторинг за да отговарят на изискванията на посочения член. Такива обекти се подлагат на мониторинг за всички приоритетни вещества, както и за други вещества, зауствани в значителни количества, които могат да повлияят на състоянието на водния обект и които се контролират от разпоредбите на Директивата за питейните води. Мониторингът се провежда в съответствие с честотите, дадени по-долу:

Обслужвана община	Честота
< 10 000	4 пъти годишно
10 000 до 30 000	8 пъти годишно
> 30 000	12 пъти годишно

Области на защита на местообитания и видове Водните обекти, формиращи тези области се включват в програмата за оперативен мониторинг, спомената по-горе, когато на основата на оценка на влиянията от наблюдавания мониторинг те са били определени като рискови по отношение постигането на екологичните цели по член 4. Мониторингът се провежда с цел оценка големината и влиянието на всички съответни значителни товари върху тези обекти и, когато е необходимо, оценка на промените в състоянието на тези обекти в следствие програмите от мерки. Мониторингът трябва да продължи до момента, в който областите удовлетворят изискванията на законодателството по отношение на водите, съгласно които те са били определени и достигнат целите по член 4. [...]

1.4. Класификация и представяне на екологичното състояние

1.4.1. Сравнимост на резултатите от биологичния мониторинг

- i) Държавите членки ще установят мониторингови системи за целите на установяването на стойностите на биологичните качествени елементи, определени за всяка категория повърхностни води или силно модифицирани или изкуствени повърхностни водни обекти. При прилагане на установената по-долу процедура към силно модифицираните или изкуствени водни обекти препоръките към екологичното състояние се разглеждат като препоръки към екологичния потенциал. Такива системи могат да използват определени видове или групи от видове, представителни за качествения елемент като цяло.
- ii) За да се осигури сравнимост на такива мониторингови системи, резултатите от системите на държавите членки се изразяват като отношения на екологично качество за целите на класификацията на екологичното състояние. Тези отношения представят съотношението

между стойностите на наблюдаваните биологични параметри за даден повърхностен воден обект и стойностите на параметрите в препоръчителните условия, приложими към този обект. Отношението се изразява като цифрова стойност между нула и единица, като отличното екологично състояние е представено от стойности близки до единицата, а лошото екологично състояние — от стойности, близки до нула.

- iii) Всяка държава членка разделя скалата на отношенията на екологичното качество за собствената си мониторингова система за всяка категория повърхностни води на пет класа — от отлично до лошо екологично състояние, както е определено в раздел 1.2, като даде цифрови стойности на всяка граница между класовете. Стойностите на границата между класовете на отлично и добро състояние и на границата между добро и средно състояние се установява посредством вътрешнокалибрационната процедура, описана по-долу.
- iv) Тази вътрешнокалибрационна процедура ще бъде подпомогната от Комисията за да се осигури установяването на границите за тези класове съобразно нормативните определения на раздел 1.2 и сравнимостта им между държавите членки.
- v) Като част от тази процедура, Комисията ще подпомогне обмена на информация между държавите членки, което да доведе до определянето на всички обекти за определен екорегиян на Общността; тези именно обекти ще формират вътрешнокалибрационната мрежа. Мрежата ще се състои от обекти, избрани от цяла гама типове повърхностни водни обекти, представени във всеки екорегиян. За всеки тип избран повърхностен воден обект, мрежата ще се състои от поне два обекта, отговарящи на границата между нормативните определения за отлично и добро състояние и поне два обекта, отговарящи на границата между нормативните определения за добро и средно състояние. Обектите ще бъдат избрани посредством експертна преценка, базирана на съвместни инспекции и всякаква друга достъпна информация.
- vi) Мониторинговата система на всяка държава членка се прилага към тези обекти във вътрешнокалибрационната мрежа, които са както в екорегияните, така и част от типовете повърхностни водни обекти, към които ще се приложи системата поради изискванията на настоящата директива. Резултатите от това прилагане ще се използват за установяване цифровите стойности за съответните граници на класовете за мониторинговата система на всяка държава членка.
- vii) Комисията изготвя проект за регистър на обектите, които образуват вътрешнокалибрационната мрежа. Окончателният регистър на обектите се изработва в съответствие с процедурата по регулиране, предвидена в член 21, параграф 2.
- viii) Комисията и държавите членки ще завършат вътрешнокалибрационната процедура до 18 месеца от датата на публикуване на окончателния регистър.
- ix) Резултатите от вътрешнокалибрационната процедура и стойностите, установени за класификация на мониторинговите системи на държавите членки в съответствие с подточки i)–viii) и предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 21, параграф 3, и се публикуват до шест месеца от завършването на вътрешнокалибрационната процедура.

1.4.2. Представяне на резултатите от мониторинга и класификация на екологичното състояние и екологичния потенциал

- i) Класификацията на екологичното състояние за категориите повърхностни води ще се представи от най-ниската от стойностите за биологичните и физико-химични резултати от мониторинга на съответните качествени елементи, класифицирани в съответствие с първата колона на таблицата по-долу. Държавите членки ще предоставят карта на всеки район на речен басейн, попадащ в класификацията на екологичното състояние за всеки воден обект, снабдена със съответни цветни кодове съобразно втората колона от долната таблица, отразяващи класификацията на екологичното състояние на водния обект.

Класификация на екологичния потенциал	Цветен код	
	изкуствени водни обекти	силно модифицирани
Добър и по-висок	Зелено със светлозелени линии	Зелено със тъмнозелени линии
Среден	Жълто със светложълти линии	Жълто с тъмножълти линии
Недобър	Оранжево със светлооранжеви линии	Оранжево с тъмнооранжеви линии
Лош	Червено със светлочервени линии	Червено с тъмночервени линии

- ii) Класификацията на екологичния потенциал на водния обект за силно модифицирани или изкуствени водни обекти се представя от най-ниската от стойностите на биологичните и физико-химични резултати от мониторинга на съответните качествени елементи, класифицирани в съответствие с първата колона на таблицата по-долу. Държавите членки ще предоставят карта на всеки район на речен басейн, илюстрираща класификацията на екологичния потенциал на всеки воден обект, снабдена със съответни цветни кодове съобразно втората колона от долната таблица, а по отношение на силно модифицираните водни обекти — третата ѝ колона.

Класификация на екологичното състояние	Цветен код	
	Отлично	Син
Добро	Зелен	
Средно	Жълт	
Недобро	Оранжев	
Лошо	Червен	

iii) С черни точки на картата държавите членки ще определят също и тези водни обекти, за които недостигането на добро екологично състояние или добър екологичен потенциал е в следствие несъответствие с един или повече екологични качествени стандарти, установени за този воден обект в съответствие със специфичните синтетични или несинтетични замърсители (съобразно режима на съответствие, установен от държавата членка).

1.4.3. Представяне на резултатите от мониторинга и класификация на химичното състояние Когато воден обект постигне съответствие с всички екологични качествени стандарти, установени в приложение IX, член 16 и друго съответно законодателство на Общността, установяващо такива стандарти, той ще бъде регистриран като постигнал добро химично състояние. В противен случай, водния обект ще се регистрира като непостигнал добро химично състояние. [...]

2.4. Мониторинг на химичното състояние на подземните води

2.4.1. Мрежа за мониторинг на подземни води Мрежата за мониторинг на подземни води се установява в съответствие с изискванията на член 7 и 8. Мрежата за мониторинг е устроена така, че да осигурява подробни и детайлни данни за химичното състояние на подземните води в рамките на всеки речен басейн и да открива присъствието на дългосрочни антропогенно предизвикани възходящи тенденции в замърсителите. На база характеризирането и оценка на въздействието, проведени в съответствие с член 5 и приложение II, държавите членки ще установят програма за наблюдаващ мониторинг за всеки период на приложение на плана за управление на речния басейн. Резултатите от тази програма ще се използват за установяването на програма за оперативен мониторинг, която да се прилага за оставащия период на плана. Изчисленията на нивата на надеждност и прецизност на резултатите, получени от програмите за мониторинг, трябва да бъдат дадени в плана. [...].“

9 Приложение VII към Директива 2000/60, озаглавено „Планове за управление на речни басейни“ предвижда в част А, раздели 7.2—7.10:

„А. Плановете за управление на речни басейни включват следните елементи:

[...]

- 7.2. доклад за практическите стъпки и мерки, предприети за прилагане принципа на възстановяване на разходите за водоползване в съответствие с член 9;
- 7.3. обобщение на мерките, предприети за отговаряне на изискванията на член 7;
- 7.4. обобщение на начините за контрол над водочерпенето и съхранението на вода, включително препратка към регистрите и определянията на случаите, в които са правени изключения по член 11, параграф 3, буква д);
- 7.5. обобщение на начините за контрол, приети за зауставяния от точкови източници и други дейности с въздействие върху състоянието на водите в съответствие с разпоредбите на член 11, параграф 3, буква ж) и член 11, параграф 3, буква и);
- 7.6. определяне на случаите, в които са разрешени директни зауставяния в подземните води, в съответствие с разпоредбите на член 11, параграф 3, буква й);
- 7.7. обобщение на мерките, предприети в съответствие с член 16 за приоритетните вещества по отношение на подземните води;
- 7.8. обобщение на мерките, предприети за опазване от или намаляване въздействието на инцидентни замърсявания;
- 7.9. обобщение на мерките, предприети по член 11, параграф 5 за водните обекти, които не могат да достигнат целите, установени по член 4;
- 7.10. детайли за допълнителните мерки, определени като необходими за да се достигнат установените екологични цели;

[...]“.

Полското право

Закон за водите

- 10 Член 113 от Закона за водите от 18 юли 2001 г. (Dz. U. от 2001 г., бр. 115, позиция 1229), в приложимата към 28 август 2010 г. редакция (наричан по-нататък „Законът за водите“) гласи:

„[...]

4. Регистърът на защитените територии съдържа списъци на:

- 1) зоните, определени за водоснабдяване на населението с питейна вода,
- 2) териториите, определени за такива с цел опазване на икономически значими водни видове,
- 3) водните обекти, определени като води за рекреация, включително като зони за къпане,
- 4) чувствителните зони, подложени на еутрофикация, причинена от замърсяване от градски източници,
- 5) зоните, уязвими от замърсяване с нитрати от селскостопански източници,
- 6) териториите, определени като територии за защита на местообитания или видове съгласно Закона за опазване на природата, в които поддържането или подобряването на състоянието на водите е важен фактор за тяхното опазване.

[...]“.

- 11 Член 113а от Закона за водите предвижда:

„[...]

2. Основните мерки, посочени в параграф 1, имат за цел да се изпълнят минималните изисквания и включват:

[...]

- 2) действия за прилагане на принципа за възстановяване на разходите за водни услуги,

[...]

4. При изработване на националната програма за водите и околната среда се извършват икономически анализи на водоползването, като се вземат предвид принципът за възстановяване на разходите за водни услуги и дългосрочните прогнози за задоволяване на потребностите с оглед на използването на водните ресурси в речните басейни.

[...]“.

12 Член 114 от Закона за водите гласи:

„1. Планът за управление на речните басейни включва:

- 1) общо описание на характеристиките на района на речния басейн, включващо по-специално:
 - a) списък на повърхностните водни обекти, като се посочат техният тип и установените референтни условия,
 - б) списък на подземните водни обекти,
- 2) обобщение на установяването на значителни антропогенни товари и на оценката на въздействието им върху състоянието на повърхностните и подземните води,
- 3) списък на защитените територии, посочени в член 113, параграф 2, точка 5, и карти на тези територии,
- 4) карта на мрежите за мониторинг с представяне на програмите за мониторинг,
- 5) списък на екологичните цели, определени за водните обекти и защитените територии,
- 6) обобщение на резултатите от икономическия анализ за водоползването,
- 7) обобщение на действията, предвидени в националната програма за водите и околната среда, съсредоточени върху средствата за постигане на определените екологични цели,
- 8) списък на всякакви по-подробни програми и планове за управление, приети за речните басейни, по отношение на подбасейните, секторите, проблемите или типовете води, заедно с обобщение на съдържанието им,
- 9) обобщение на мерките за информиране и консултации с обществеността, резултатите от тях и промените в плана, направени като последици от това,
- 10) списък на компетентните органи в областта на управлението на водите за района на речния басейн,
- 11) информация за условията и процедурите за достъп до данните и референтните документи, използвани при изработване на плана, и информация за очакваните резултати от прилагането им.

[...]

4. Актуализацията на плана за управление на речните басейни, освен посочената в параграф 1 информация, трябва да съдържа:

- 1) кратко представяне на всички изменения или актуализации, направени след публикуването на предходния план за управление на речния басейн,
- 2) оценка на постигнатия напредък по отношение на достигането на екологичните цели, включително представяне на резултатите от мониторинга за периода на предишния план и обяснение за всяко непостигане на екологичните цели;
- 3) обяснение за всички мерки, предвидени в по-ранен вариант на плана за управление на речните басейни, които не са били предприети,

4) описание на допълнителните мерки, необходими за прилагането на плана.

[...]“.

13 Член 155а от Закона за водите предвижда:

„1. Мониторингът на водите цели да се получи информация за състоянието на повърхностните и подземните води за нуждите на планираното управление на водите и за оценката на степента на постигане на екологичните цели.

2. Анализът и оценката на състоянието на повърхностните и подземните води се извършва в рамките на националния мониторинг на околната среда.

3. Регионалният инспектор по опазване на околната среда извършва анализи на повърхностните води по отношение на физико-химичните, химичните и биологичните параметри.

4. Националната служба по метеорология и хидрология извършва анализи на повърхностните води по отношение на хидроложките и морфологичните параметри.

5. Националната служба по метеорология и хидрология анализира и оценява състоянието на подземните води по отношение на физико-химичните параметри и качества.

6. В надлежно обосновани случаи регионалният инспектор по опазване на околната среда извършва, със съгласието на националната служба по метеорология и хидрология, допълнителни анализи на физико-химичните параметри на подземните води и чрез главния инспектор по опазване на околната среда предоставя резултатите от тези анализи на националната служба по метеорология и хидрология.

7. В надлежно обосновани случаи главният инспектор по опазване на околната среда, със съгласието на председателя на националната администрация на водите, изготвя въз основа на резултатите от посочените в параграфи 3—6 анализи всеобхватна оценка на състоянието на водите в речните басейни, като отчита разделението на водни зони, и ако особеностите на анализа го изискват, извършва посочените в параграф 2 анализи“.

Закон за опазване на околната среда

14 Член 25, параграф 2 от Закона за опазване на околната среда от 27 април 2001 г. (Dz. U. бр. 62, позиция 627, наричан по-нататък „Законът за опазване на околната среда“) предвижда, че държавният мониторинг на околната среда се състои в система от мерки, оценка и диагностика на екологичното състояние и събиране, обработване и разпространение на информация за околната среда.

15 Съгласно член 25, параграф 3 от този закон държавният мониторинг на околната среда подпомага мерките за опазване на околната среда чрез системно информиране на администрацията и обществеността относно:

„[...]“

1) качеството на компонентите на околната среда, спазването на определените в законодателството стандарти за качество на околната среда и на посочените в член 3, точка 28, букви б) и с) стойности, както и относно териториите, където тези стандарти и стойности са надвишени,

- 2) измененията в качеството на компонентите на околната среда и причините за тези изменения, включително причинно-следствената връзка между емисиите и състоянието на околната среда“.

Закон за опазване на природата

- 16 Съгласно член 112 от Закона за опазване на природата от 14 май 2013 г. (консолидиран текст на закона от 16 април 2004 г., Dz. U. от 2013 г., позиция 627, наричан по-нататък „Законът за опазване на природата“) държавният мониторинг на околната среда включва мониторинг на биологичното и ландшафтното разнообразие на природата.
- 17 Параграф 2 от този член предвижда, че мониторингът на околната среда се състои в наблюдение и оценка на състоянието и измененията на компонентите на биологичното и ландшафтното разнообразие, включително на типовете естествени местообитания и видовете, които са от интерес за Европейския съюз, и по-специално приоритетните типове естествени местообитания и приоритетните видове, както и оценка на ефикасността на методите за опазване на природата.

Наредба от 3 октомври 2005 г.

- 18 Наредбата на министъра на околната среда от 3 октомври 2005 г. за специфичните условия, на които трябва да отговарят хидроложките и инженерно-геоложките документи (Dz. U. бр. 201, наричана по-нататък „Наредбата от 3 октомври 2005 г.“), предвижда в член 2, параграф 1, точка 13 и параграф 2:

„1. По смисъла на настоящата наредба:

[...]

- 13) разполагаеми ресурси е количеството подземни води, което може да се черпи в балансирана зона при определени екологични и хидроложки условия, без посочване на определено място, нито на технически или икономически условия за водочерпене.

[...]

2. Разполагаемите ресурси на подземни води в балансирана зона, определена в хидрогеоложката документация, позволяват:

- 1) да се оцени степента на експлоатация на подземните води и количеството на разполагаемите резерви или недостига на водни ресурси в балансираната зона, включително във водната зона или подбасейна.
- 2) да се определят потенциалните места за съоръженията за водохващане на подземните води,
- 3) да се извърши преглед и проверка на ресурсите в териториите с интензивно и концентрирано използване на подземни води,
- 4) да се изготви преглед на управлението на водите за определяне на условията за използване на водите във водната зона или в подбасейна.

[...]“.

Наредба от 23 юли 2008 г.

- 19 Член 2, параграф 1 от Наредба на министъра на околната среда от 23 юли 2008 г. за критериите и условията за оценка на състоянието на подземните води (Dz. U. бр. 143, позиция 896, наричана по-нататък „Наредбата от 23 юли 2008 г.“) гласи:

„Класификацията на състоянието на подземните води съгласно физико-химичните параметри се основава на следните пет класа на качество:

[...]

2) Клас II — води в добро качество, в които:

- а) стойностите на някои физико-химични параметри са високи поради естествени процеси, протичащи в подземните води,
- б) стойностите на физико-химичните параметри не сочат въздействие от човешка дейност или показват много слабо въздействие,

[...]“.

- 20 Член 8, параграфи 2—4 от посочената наредба предвижда:

„2. Оценката на количественото състояние на подземните води се изготвя за конкретен единен подземен воден обект.

[...]

3. Оценката на количественото състояние на подземните води се извършва чрез определяне на количеството на запасите от ресурси в единен подземен воден обект и чрез интерпретация на резултатите от пробите за огледалното състояние на подземните води.

[...]

4. Количеството на запасите от подземни водни ресурси се определя чрез сравняване на реалното средно водочерпене за няколко години от пункт за водохващане на подземни води, изразено в $m^3/ден$, с обема, изразен в $m^3/ден$, на разполагаемите запаси от подземни води за ползване, определени въз основа на разполагаемите ресурси, установени за балансираната зона, в която се намира съответният единен подземен воден обект; когато съответният подземен воден обект не е изцяло покрит от балансираната зона, за която са определени разполагаемите ресурси, може да се извърши сравняване на базата на изчисление на използването на прогнозните подземни водни ресурси докато се определят разполагаемите ресурси за този воден обект“.

Наредба от 20 август 2008 г.

- 21 Наредбата на министъра на околната среда от 20 август 2008 г. за условията за класификация на състоянието на единните повърхностни водни обекти (Dz. U. бр. 162, позиция 1008, наричана по-нататък „Наредбата от 20 август 2008 г.“) предвижда в част В, точка XIV от приложение 6:

„Класификация на екологичното състояние на повърхностни водни обекти и интерпретация на резултатите от анализите на показателите за качество на водата в зависимост от физико-химичните, биологичните и хидроморфологичните параметри.

[...]

В. Интерпретация на резултатите от анализите на показателите за качество на водата в зависимост от физико-химичните, биологичните и хидроморфологичните параметри.

[...]

XIV. До разработването на методи за оценка на екологичното състояние въз основа на хидроморфологични параметри, класификацията на екологичното състояние на водите може да се извършва, без да се вземат предвид тези параметри. В този случай действие 4 отпада и повърхностният воден обект, който отговаря на посочените за действие 3, точка 1 критерии, попада в първия клас на екологично състояние“.

22 Част В, точка XV от приложение 7 към Наредбата от 20 август 2008 г. предвижда:

„Класификация на екологичния потенциал на изкуствени и силно модифицирани повърхностни водни обекти и интерпретация на резултатите от анализите на показателите за качество на водата в зависимост от физико-химичните, биологичните и хидроморфологичните параметри.

[...]

В. Интерпретация на резултатите от анализите на показателите за качество на водата в зависимост от физико-химичните, биологичните и хидроморфологичните параметри.

[...]

XV. До разработването на методи за оценка на екологичния потенциал въз основа на хидроморфологични параметри, класификацията на екологичния потенциал на водите може да се извършва без да се вземат предвид тези параметри. В този случай действие 2 отпада“.

Наредба от 13 май 2009 г.

23 Член 5, параграф 2, точка 3 от Наредба на министъра на околната среда от 13 май 2009 г. за формата и условията на мониторинг на единните повърхностни и подземни водни обекти (Dz. U. бр. 81, позиция 685, наричана по-нататък „Наредбата от 13 май 2009 г.“) гласи:

„Оперативният мониторинг на повърхностните водни обекти се извършва с цел:

[...]

3) да се определи състоянието на повърхностните води в териториите, включени в списъците, посочени в член 113, параграф 4 от Закона за водите [...],

[...]“.

24 Приложение 1 към Наредбата от 13 май 2009 г. предвижда:

„[...]

2. Критерии за подбор на повърхностни водни обекти, които да се поставят под оперативен мониторинг:

[...]

- б) класиране на повърхностните водни обекти сред водите, които са местообитания на риби, ракообразни и мекотели, или връзка на взаимна зависимост между водния обект и защитените територии, посочени в член 113, параграф 4 от Закона за водите [...]

[...]“.

25 „Бележки към таблица 2“, които се съдържат в Наредбата от 13 май 2009 г., гласят:

„[...]

- 2) Обхватът и честотата на анализите относно отделните параметри за класификация, извършени в съответните пунктове за мониторинг, които не са разположени в повърхностни водни обекти, определени като води за рекреация, включително като зони за къпане, включват само показателите и честотите, установени в обвързващите Република Полша международни споразумения и в действащите специални разпоредби, по-специално приетите в съответствие член 50, параграфи 1 и 2 от Закона за водите [...], а при липса на такива, отговарят на критериите за пунктове за оперативен мониторинг.

[...]

- 4) Когато в повърхностен воден обект се установи или е установен източник на замърсяване, който може да изпуска изключително вредни за водната среда вещества, по-специално посочените в таблица 1 приоритетни вещества в групата на химичните показатели, характерни за наличието на особено вредни за водната среда вещества, или когато резултатите от наблюдавания мониторинг сочат, че едно от тези вещества е в количество над пределните концентрации, анализът в пункта за оперативен мониторинг, разположен в този воден обект, се извършва, като се включат веществата, чието наличие във водата е установено или е възможно. В този случай оперативният мониторинг на съответния воден обект за тези вещества се извършва годишно във всеки пункт за мониторинг. Честотата на проверката на биологичните параметри не се променя. В определен воден обект честотата на мониторинг на всяко от веществата, посочени в таблица 1 в групата на приоритетните вещества в областта на политиката за водите и на показателите за други замърсители [...], може да се намали, когато получените през първия пълен годишен цикъл от цикъла на планиране от шест години резултати показват, че концентрацията на такива вещества не надвишава пределно допустимите стойности. Анализът за наличие на особено опасни вещества в пункт за оперативен мониторинг може да не се извършва, когато всички получени в този пункт резултати през изтеклата година в рамките на оперативния мониторинг сочат, че това вещество не присъства във водата или не са изпълнени действията за подобряване на състоянието на водата.

Наредба от 18 юни 2009 г.

26 Член 3, параграф 1 от Наредба на Министерския съвет от 18 юни 2009 г. за условията за изработване на планове за управление на речните басейни (Dz. U. бр. 106, позиция 882, наричана по-нататък „Наредбата от 18 юни 2009 г.“) гласи:

„За изработване на плановете за управление на речните басейни са необходими следните конкретни данни:

[...]

- 2) списък на водните обекти, изготвен съгласно член 113, параграф 2, точка 1 от Закона за водите [...];

[...]

- 7) данни за резервоарите на вътрешнотериториалните повърхностни и подземни води с предварителна оценка, извършена с оглед на тяхното ползване за снабдяване на населението с питейна вода;

[...]

- 9) резултатите от проучването за въздействието на измененията на нивото на подземните водни обекти;

[...]“.

27 Член 3, параграф 1, точка 11 от Наредбата от 18 юни 2009 г. предвижда, че конкретните данни, необходими за изработване на плановете за управление на речните басейни, включват обобщение на мерките, съдържащи се в националната програма за водите и околната среда, понастоящем предвидени в член 113b от Закона за водите.

28 Член 5 от тази наредба предвижда:

„При определянето на екологичните цели за водните обекти и защитените територии се спазват следните изисквания:

[...]

- 3) обосновка на причините за удължаване на сроковете за постигане на екологичните цели по отношение на повърхностните и подземните водни обекти за следващите цикли на планиране, като се отчитат икономическите, социалните и природните аспекти,

[...]“.

Наредба от 15 ноември 2011 г.

29 Съгласно член 4, параграф 1 от Наредба на министъра на околната среда от 15 ноември 2011 г. за условията на мониторинг на единните повърхностни и подземни водни обекти (Dz. U. бр. 258, позиция 1550, наричана по-нататък „Наредбата от 15 ноември 2011 г.“) един от начините за мониторинг на единни повърхностни водни обекти е мониторингът на защитените територии.

30 Член 5, параграф 4 от Наредба от 15 ноември 2011 г. гласи:

„Мониторингът на защитените територии има за цел:

- 1) да определи състоянието на единните повърхностни водни обекти в защитените територии,
- 2) да определи степента на изпълнение на допълнителните изисквания, установени за тези територии в специалните разпоредби,

[...]

- 4) да оцени изменението в състоянието на единните повърхностни водни обекти в защитените територии [...],

[...]“.

- 31 Съгласно раздел 1, точка 7 от приложение 1 към посочената наредба, един от критериите за подбор на единните повърхностни водни обекти, които трябва да бъдат подложени на мониторинг в рамките на наблюдаващия мониторинг, отчита наличието на единни водни обекти върху защитени територии, определени за защита на местообитания или видове, в които поддържането или подобряването на състоянието на водите е важен фактор за тяхното опазване, като посочените в член 113, параграф 4, точка 6 от Закона за водите.
- 32 Съгласно раздел 2, точка 9 от приложение 1 към Наредбата от 15 ноември 2011 г. един от критериите за подбор за подлагане на мониторинг в рамките на оперативния мониторинг е единните повърхностни водни обекти да се намират в защитена територия по член 113, параграф 4, точка 6 от Закона за водите и въз основа на оценка на значителното въздействие на антропогенните натоварвания върху състоянието на повърхностните води и наблюдаващия мониторинг да е установено наличието на опасност те да не постигнат екологичните цели.
- 33 Съгласно част V, точка 25 от приложение 2 към посочената наредба мониторинг на защитените територии се извършва, докато териториите удовлетворят предвидените в специалните разпоредби изисквания, въз основа на които са определени, и достигнат екологичните цели, посочени в член 38d, параграфи 1 и 2 и член 38f от Закона за водите.
- 34 Приложение 3 към същата наредба определя обхвата и честотата на проучванията за различните параметри за класификация на екологичното и химичното състояние на единните повърхностни водни обекти, както и обхвата на проучванията на различните параметри за класификация на екологичния потенциал и химичното състояние на единните изкуствени и силно модифицирани повърхностни водни обекти, чиито единни водни обекти попадат в защитени територии. Таблица 1 от посоченото приложение 3 предвижда списък на показателите и параметрите за проучване на наблюдаващия мониторинг, който включва:
- „а) 22 показателя за проучване на биологичните елементи: фитопланктон (изобилие или количество, таксономична структура, честота на цъфтеж и интензитет, биомаса, хлорофил а), фитобентос (изобилие или количество, таксономична структура), бентосна макро безгръбначна фауна (изобилие, таксономична структура, наличие на чувствителни към нарушения видове, разнообразие), макроалгии и покритосеменни (количество, таксономична структура, разнообразие, наличие на чувствителни към нарушения видове), макрофити (изобилие или количество, таксономична структура), рибна фауна (изобилие или количество, таксономична структура, жизнен цикъл или възрастова структура, наличие на чувствителни към нарушения видове),
 - б) 3 показателя за проучване на хидроморфологичните елементи, като хидроложки режим (на заливаемост), непрекъснатост на ручейте, реките, потоците, големите реки или каналите и морфологичните условия,
 - в) 52 показателя за проучване на физико-химичните елементи: специфични показатели за физическото състояние, включително температурни условия (температура на водата, цвят, прозрачност, общо количество на материали в процес на разтваряне), кислороден баланс [разтворен кислород, биохимична потребност от кислород за 5 дни (БПК₅), химична потребност от кислород (ХПК) — Mn (показател за перманганат), общ органичен въглерод, % на насищане на водата с кислород, химична потребност от кислород ХПК-Cr], соленост (соленост, проводимост при 20 °C, разтворени вещества, сулфати, хлориди, калций, магнезий, обща твърдост), киселинно състояние (pH), общо алкално число, концентрация на хранителни вещества [амонуим, азот (Kjeldahl), нитратен азот, нитритен азот, общ азот, фосфати PO₄, общ фосфор, силиций] и специфични синтетични и несинтетични замърсители [формалдехид, арсен, барий, бор, шествалентен хром, общ хром (сбор от Cr³ и Cr⁶), цинк,

мед, летливи феноли — фенолен показател, нефтени въглеводороди — показател за минерално масло, алуминий, свободни цианиди, свързани цианиди, молибден, селен, сребро, талий, титан, ванадий, антимоен, флуорид, берилий, кобалт и калай],

- d) 33 приоритетни вещества в областта на политиката за водите, като алахлор, антрацен, антразин, бензен, бромиран дифенилетер (дифенил оксид, пентабромо дериват; конгенери с номера 28, 47, 99, 100, 153 и 154), кадмий и неговите съединения, алкани C10-C13, хлорирани, хлорфенвинфос, хлорпирифос (хлорпирифос-етил), 1,2-дихлороетан (етилен дихлорид), дихлорметан, бис(2-етилхексил) фталат (DEHP), диурон, ендосулфан, флуорантен, хексахлорбензол (HCB), хексахлоробутадиена (HCBД), хексахлорциклохексан (HCH), изопротурон, олово и неговите съединения, живак и неговите съединения, нафтаден, никел и неговите съединения, нонилфенол (p-нонилфенол), октилфенол, 4-(1,1',3,3'-тетраметилбутил)-фенол, пентахлоробензен, пентахлорофенол (PCP), полициклични ароматни въглеводороди (ПАВ), бензо(а)пирен, бензо(б)флуорантен, бензо(к)флуорантен, бензо(ghi)перилен, индено(1,2,3-сd)пирен, симазин, съединения на трибутилкалаи (трибутилкалаен катион), трихлорбензоли (ТСВ), трихлорметан (хлороформ), трифлуралин, и
- e) 8 други замърсители (тетрахлорметан, алдрин, диелдрин, ендрин, изодрин, ДДТ — параизомер, общо ДДТ, трихлоретилен (TRI), тетрахлоретилен (PER)).

Досъдебната процедура

- 35 На 27 юни 2008 г. Комисията изпраща на Република Полша официално уведомително писмо, в което посочва слабости в националните мерки за транспониране на Директива 2000/60 и твърди, че държавата членка не е изпълнила задълженията си по членове 2—11, 13, 14 и 24, както и по приложения II—V, VII и VIII към тази директива.
- 36 Република Полша отговаря на това официално уведомително писмо с писмо от 22 август 2008 г.
- 37 На 7 май 2009 г. Република Полша уведомява Комисията за Наредбата от 23 юли 2008 г. като мярка за транспониране на Директива 2000/60.
- 38 На 10 юли същата година Република Полша уведомява Комисията за Наредбата от 18 юни 2009 г.
- 39 На 6 октомври 2009 г. Република Полша уведомява Комисията за други три наредби, а именно от 20 август 2008 г., 13 май 2009 г. и 22 юли 2009 г.
- 40 На 28 юни 2010 г. Комисията изпраща на Република Полша мотивирано становище, като приканва държавата членка в двумесечен срок от получаването му да приеме необходимите мерки за съобразяване с него. Този срок е изтекъл на 28 август 2010 г.
- 41 В мотивираното становище Комисията посочва, че полското право не гарантира пълно и подходящо транспониране на разпоредбите на Директива 2000/60, посочени в официалното уведомително писмо.
- 42 Република Полша отговаря на мотивираното становище с писмо от 24 август 2010 г.
- 43 На 28 септември 2010 г. транспонирането на Директива 2000/60 е обсъдено от службите на Комисията и полските органи. Работните срещи по този въпрос се провеждат на 12 октомври 2010 г. и 22 март 2011 г.

- 44 На 23 февруари 2011 г., тоест след изтичане на дадения в мотивираното становище срок, Република Полша уведомява Комисията за Закона от 5 януари 2011 г. за изменение на Закона за водите и някои други закони (Dz. U. бр. 32, позиция 159, наричан по-нататък „Законът от 5 януари 2011 г.“), който влиза в сила на 18 март 2011 г.
- 45 На 30 ноември и 7 декември 2011 г. Република Полша уведомява Комисията и за следните наредби за транспониране на Директива 2000/60:
- Наредба на министъра на околната среда от 9 ноември 2011 г. за класификацията на екологичното състояние, екологичния потенциал и на химичното състояние на единните повърхностни и подземни водни обекти (Dz. U. бр. 258, позиция 1549),
 - Наредба на министъра на околната среда от 9 ноември 2011 г. за условията за класификация на състоянието на единните повърхностни водни обекти и стандартите за качество на околната среда за приоритетните вещества (Dz. U. бр. 257, позиция 1545, наричана по-нататък „Наредбата от 9 ноември 2011 г. за условията за класификация на състоянието на единните повърхностни водни обекти“) и
 - Наредба от 15 ноември 2011 г.
- 46 Макар тези наредби и Законът от 5 януари 2011 г. да са приети след изтичането на дадения в мотивираното становище срок, а именно на 28 август 2010 г., Комисията ги взема предвид, при условие че новите разпоредби отстраняват посоченото преди това неизпълнение на задълженията.
- 47 На 29 март 2013 г. Република Полша уведомява Комисията за Наредба на Министерския съвет от 29 март 2013 г. за условията за изработване на планове за управление на речните басейни (Dz. U. позиция 578, наричана по-нататък „Наредбата от 20 май 2013 г.“), която влиза в сила на 20 май 2013 г. Комисията взема предвид тази наредба, доколкото тя отстранява посоченото преди това неизпълнение на задълженията.
- 48 С оглед на отговорите и съобщените законодателни актове Комисията, която се отказва от част от своите твърдения за нарушения, счита, че що се отнася до транспонирането на Директива 2000/60, положението остава незадоволително и поради това решава да предяви настоящия иск.
- 49 На 20 ноември 2014 г. секретариатът на Съда изпраща на страните призовки за съдебното заседание на 15 януари 2015 г., с които по-специално Комисията е поканена да представи на езика на производството и на френски език, най-късно до 8 декември, пълния текст на релевантните национални разпоредби, които могат да установят неправилното или непълното транспониране на Директива 2000/60, които са били в сила към момента на изтичане на дадения в мотивираното становище срок.
- 50 С писмо от 3 декември 2014 г. Комисията изпраща поисканите документи и освен това уведомява Съда, че в исковата молба в настоящото производство не се посочва наличието на допълнително мотивирано становище, което тя е изпратила на Република Полша на 28 февруари 2012 г. (наричано по-нататък „допълнителното мотивирано становище“). С допълнителното мотивирано становище Република Полша е приканена да вземе необходимите мерки, за да изпълни задълженията си в срок от един месец от получаването му, което също е на 28 февруари 2012 г.

- 51 В допълнителното мотивирано становище, след като прави преценка на Наредбата от 15 ноември 2011 г., освен посочените в мотивираното становище от 28 юни 2010 г. твърдения за нарушения Комисията установява неправилно транспониране на член 8, параграф 1, първо тире, подточка i) и параграф 2 от Директива 2000/60, както и на раздели 1.1 и 1.3 от приложение V към Директивата.
- 52 След представените на 28 март 2012 г. обяснения от Република Полша в отговор на допълнителното мотивирано становище обаче Комисията решава да не предявява пред Съда изложеното в това становище твърдение за нарушение.

По иска

По дадения в допълнителното мотивирано становище срок

- 53 Следва да се отбележи, че в съдебното заседание Република Полша изтъква, че по отношение на всички твърдения за нарушения, а не само за посоченото в допълнителното мотивирано становище твърдение за нарушение, в настоящото производство Съдът следва да разгледа наличието на твърдяното неизпълнение на задължения към датата на изтичане на дадения в допълнителното мотивирано становище срок, а именно 28 март 2012 г., а не към края на срока, даден в първоначалното мотивирано становище.
- 54 Комисията твърди, че след представените от Република Полша обяснения в отговор на допълнителното мотивирано становище е решила да не предявява пред Съда самостоятелните твърдения за нарушения, изложени в това становище, и поради това то не е посочено в исковата молба.
- 55 В това отношение следва да се отбележи, че Комисията действително е изпратила на Република Полша допълнително мотивирано становище, в което е определила дата, различна от определената в мотивираното становище от 28 юни 2010 г., за да изпълни тази държава членка задълженията си по Директива 2000/60.
- 56 От текста на допълнителното мотивирано становище обаче е видно, че последното се отнася само до точно определено твърдение за нарушение, различно от тези, посочени в мотивираното становище от 28 юни 2010 г., и че даденият от Комисията в допълнителното мотивирано становище срок е изключително и неразривно свързан само с това твърдение, без да се преразглежда срокът, даден в мотивираното становище от 28 юни 2010 г.
- 57 Следователно в настоящия случай посоченото в допълнителното мотивирано становище твърдение за нарушение не е предмет на настоящия иск и наличието на неизпълнение на задължения следва да се преценява в зависимост от положението на държавата членка към момента на изтичането на срока, даден в първоначалното мотивирано становище, а именно 28 август 2010 г.

По първото твърдение за нарушение относно непълно и неправилно транспониране на определенията, съдържащи се в член 2, точки 19, 20, 26 и 27 от Директива 2000/60

Доводи на страните

- 58 С първото си твърдение за нарушение Комисията поддържа, че някои от определенията, посочени в член 2 от Директива 2000/60, не са транспонирани в националното право. В това отношение тя счита, че определенията, съдържащи се в член 2, точки 19, 20, 26 и 27 от Директивата, следва да се възпроизведат буквално в националните актове за транспонирането ѝ, за да се гарантира правилното прилагане на Директивата в съответната държава членка.
- 59 Що се отнася до определенията на понятията „състояние на подземните води“, „добро състояние на подземните води“ и „количествено състояние“, съдържащи се в член 2, точки 19, 20 и 26 от Директива 2000/60, Комисията припомня, че в досъдебното производство Република Полша не е оспорила твърдението за нарушение относно липсата на отделно транспониране на тези определения и е заявила, че „прави всичко възможно, за да изпълни задълженията си, като въведе подходящи определения в закона или в разпоредбите за прилагането му“.
- 60 Що се отнася по-специално до определението на понятието „състояние на подземните води“, Комисията твърди, че макар Наредбата от 23 юли 2008 г. да въвежда определение на понятията „добро химично състояние на подземните води“ и „добро количествено състояние“, липсва определение на понятието „състояние на подземните води“, което е необходимо за правилното транспониране и за прилагането на член 8 от Директива 2000/60 във връзка с раздел 2.5 от приложение V към нея. Транспонирането на това определение е особено важно с оглед на изискването, че състоянието на подземните води е определено от най-лошото му количествено състояние и химичното му състояние.
- 61 Що се отнася до определението на понятието „добро състояние на подземните води“, Комисията счита, че член 2, параграф 1 от Наредбата от 23 юли 2008 г. не транспонира правилно посоченото понятие, тъй като предвижда, че в клас II спадат води, в които първо стойностите на някои физико-химични параметри са високи поради естествени процеси, протичащи в подземните води, и второ, стойностите на физико-химичните параметри не сочат въздействие от човешка дейност или показват много слабо въздействие.
- 62 Според Комисията обаче член 2, точка 20 от Директива 2000/60 е максимално ясен, че „добро състояние на подземните води“ означава състоянието, достигнато от подземния воден обект, когато и количественото, и химичното му състояние са поне добри. Следователно съдържащото се в Наредбата от 23 юли 2008 г. определение, доколкото се отнася само до физико-химичните параметри, но не до количественото състояние на водите, не съответства на по-широкия обхват на определението, съдържащо се в посочената директива.
- 63 Определението „добро състояние на подземните води“ обаче е от съществено значение, за да се гарантират правилното транспониране и изпълнението на задължението по член 4, параграф 1, буква б), подточка ii) от Директива 2000/60, който предвижда, че държавите членки следва да постигнат добро състояние на подземните водни обекти. Според Комисията транспонирането на посоченото определение е от съществено значение и за прилагането на дерогациите от това задължение, тоест дерогацията, позволяваща да се постигнат по-малко строги екологични цели, предвидена в член 4, параграф 5 от Директива 2000/60, или тази, позволяваща да се извършат нови модификации или промени в нивото на подземния воден обект, предвидена в член 4, параграф 7 от посочената директива. Без определение на понятието „добро състояние на подземните води“ не е възможно да се въведат дерогации от посоченото задължение без риск да не се постигнат екологичните цели.

- 64 Що се отнася до определението на понятието „количествено състояние“, което съгласно член 2, точка 26 от Директива 2000/60 „е израз на степента, в която подземен воден обект е засегнат от директно или индиректно черпене“, Комисията твърди, че то е неправилно транспонирано с член 8 от Наредбата от 23 юли 2008 г. Член 8, параграф 2 предвижда, че „оценката на количественото състояние на подземните води се изготвя за конкретен единен подземен воден обект“, докато член 8, параграф 3 гласи, че „оценката на количественото състояние на подземните води се извършва чрез определяне на количеството на запасите от ресурси в единен подземен воден обект и чрез интерпретация на резултатите от пробите за огледалното състояние на подземните води“.
- 65 Според Комисията посочените разпоредби от полското право не се позовават на директно или индиректно черпене, нито на въздействието му върху подземните водни обекти. Понятието „количествено състояние“ обаче е от съществено значение, за да се гарантира правилно транспониране и прилагането на изискванията по член 8 от Директива 2000/60 във връзка с приложение V към нея с оглед както на класификацията на количественото състояние на водите, така и на мониторинга на това състояние, съгласно раздели 2.1 и 2.2 от посоченото приложение.
- 66 Що се отнася до определението на понятието „налични ресурси на подземните води“ по член 2, точка 27 от Директива 2000/60, Комисията припомня, че в отговора на мотивираното становище Република Полша е потвърдила, че понятието като такова не се среща в полското законодателство. Член 2, параграф 1, точка 13 от Наредбата от 3 октомври 2005 г. съдържа понятието „разполагаеми водни ресурси“, което е „количеството подземни води, което може да се черпи в балансирана зона при определени екологични и хидроложки условия, без посочване на определено място, нито на технически или икономически условия за водочерпене“.
- 67 Според Комисията обаче от анализа на полското право ясно следва, че в него не се съдържат някои от елементите на определението по член 2, точка 27 от Директива 2000/60.
- 68 Освен това няма никаква връзка между понятието „налични ресурси на подземните води“, съдържащо се в Директива 2000/60, и понятието, съдържащо се в Наредбата от 3 октомври 2005 г., а именно „водочерпене“. Първото съответства всъщност на естествените процеси без намесата на човека. Посочената намеса, която характеризира водочерпенето, попада в член 2, точка 28 от Директивата. Комисията твърди, че следва да се добави, че понятието „налични ресурси на подземните води“ в член 2, точка 27 от посочената директива препраща към задължението за мониторинг, посочено в раздел 2.2.1 от приложение V към нея, което се отнася както до естествените процеси, така и до тези, предизвикани от човешка дейност. Ако тези две категории не се отграничат, има опасност последиците от намесата на човека да не бъдат обхванати. Следователно ще бъде трудно да се определят адекватно мерките, които следва да се вземат, за да гарантира добро състояние на водите съгласно член 4 от Директива 2000/60.
- 69 Според Комисията посочените понятия от Директива 2000/60 обаче са съществени за правилното транспониране и прилагането на член 8 от тази директива във връзка с приложение V към нея, по-специално за извършване на правилна класификация на състоянието на водите, както е установено в раздел 1.4 от приложение V към посочената директива, така и за правилния мониторинг на количественото състояние на подземните води, както е предвидено в раздел 2.2 от приложение V към нея.
- 70 По отношение на първото твърдение за нарушение Република Полша най-напред припомня, че съгласно постоянната практика на Съда транспонирането на дадена директива във вътрешното право не изисква непременно формално и текстово възпроизвеждане на разпоредбите ѝ в

изрична и конкретна законова или подзаконова разпоредба, и че целите им могат да бъдат постигнати чрез една обща правна уредба, при условие че същата осигурява ефективно цялостното прилагане на Директивата по достатъчно ясен и точен начин.

- 71 Според Република Полша Комисията не е представила нито един довод, от който да се установи, че държавите членки са длъжни да транспонират буквално понятията, определени в член 2, точки 19, 20, 26 и 27 от Директива 2000/60, и не е уточнила по какъв начин нетранспонирането на тези понятия би могло да попречи на постигането на целите на посочената директива. Освен това, макар да припомня съществуващата връзка между тези понятия и материалноправните разпоредби от Директива 2000/60, Комисията изобщо не поставя под въпрос правилното транспониране на тези материалноправни разпоредби.
- 72 В допълнение Република Полша подчертава, че понятията, които Комисията твърди, че не са транспонирани, се съдържат в проекта за изменение на Закона за водите и някои други закони.

Съображения на Съда

- 73 Що се отнася до посочения от Република Полша довод, че дадена държава членка не е длъжна да транспонира буквално понятията, предвидени в Директива 2000/60, следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика транспонирането на дадена директива във вътрешното право не изисква непременно формално и текстово възпроизвеждане на разпоредбите ѝ в изрична и конкретна законова или подзаконова разпоредба, и че целите им могат да бъдат постигнати чрез една обща правна уредба, при условие че същата осигурява ефективно цялостното прилагане на Директивата по достатъчно ясен и точен начин (вж. решение Комисия/Полша, C-281/11, EU:C:2013:855, т. 60 и цитираната съдебна практика).
- 74 В настоящия случай обаче следва да се констатира, че Република Полша не може да уточни конкретните национални разпоредби, позволяващи да се направи изводът, че материалноправните разпоредби на Директива 2000/60, които се основават на спорните понятия, са транспонирани правилно. Следователно от полското законодателство не е видно, че цялостното прилагане на Директива 2000/60 е осигурено по достатъчно ясен и точен начин.
- 75 Доколкото обаче посочените понятия гарантират правилното транспониране на задълженията на държавите членки съгласно материалноправните разпоредби на Директива 2000/60, е важно те да бъдат правилно отчетени при транспонирането на материалноправните разпоредби, използващи определените понятия, когато държавата членка се откаже от специалното им транспониране.
- 76 Всъщност, що се отнася до понятието „състояние на подземните води“, съдържащо се в член 2, точка 19 от Директива 2000/60, следва да се констатира, че Наредбата от 23 юли 2008 г. въвежда определение на понятието „добро химично състояние на подземните води“ по член 2, точка 25 от тази директива и „добро количествено състояние“, съдържащо се в член 2, точка 28 от посочената директива и в раздел 2.1.2 от приложение V към нея, но не и определение на понятието „състояние на подземните води“, което обаче е съществено за правилното транспониране и прилагане на член 8 от Директива 2000/60 във връзка с раздел 2.5 от приложение V към нея, тъй като състоянието на подземните води е определено от най-лошото им количествено състояние и химичното им състояние.
- 77 Освен това от нито един друг полски правен акт не е видно, че посоченото понятие е транспонирано в полското право, което Република Полша не оспорва нито в писменото си становище, нито в съдебното заседание, в хода на което тя само твърди, че на практика няма никакво съмнение за приложното поле на разглежданите понятия и всички материалноправни разпоредби се прилагат правилно.

- 78 В това отношение е достатъчно да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика разпоредбите на директива трябва да се прилагат с неоспорима задължителна сила, с необходимите специфичност, точност и яснота, за да се спази изискването за правна сигурност (вж. по-специално решение Комисия/Полша, C-281/11, EU:C:2013:855, т. 101 и цитираната съдебна практика).
- 79 Обикновени административни практики, които по естеството си подлежат на промяна по волята на администрацията и са лишени от подходяща публичност, не могат да се считат за надлежно изпълнение на задълженията за транспониране на дадена директива. Освен това тълкуването от националните юрисдикции на разпоредбите на вътрешното право в съответствие с дадена директива само по себе си не може да осигури яснотата и точността, необходими за спазване на изискването за правна сигурност (вж. решение по дело Комисия/Полша, C-281/11, EU:C:2013:855, т. 105 и цитираната съдебна практика).
- 80 Що се отнася до определението на понятието „добро състояние на подземните води“ по член 2, точка 20 от Директива 2000/60, следва да се констатира, че член 2, параграф 1 от Наредбата от 23 юли 2008 г. предвижда, че в клас II водите с добро качество са определени като такива, в които първо стойностите на някои физико-химични параметри са високи поради естествени процеси, протичащи в подземните води, и второ, стойностите на физико-химичните параметри не сочат въздействие от човешка дейност или показват много слабо въздействие.
- 81 От една страна обаче, член 2, точка 20 от Директива 2000/60 изрично предвижда, че добро състояние на подземните води е състоянието, достигнато от подземния воден обект, когато и количественото, и химичното му състояние са поне добри. Съдържащото се в Наредбата от 23 юли 2008 г. определение обаче посочва само физико-химичните параметри и следователно не съответства на по-широкия обхват на предвиденото в посочената директива определение.
- 82 От друга страна, определението „добро състояние на подземните води“ е съществено, за да се гарантира правилното транспониране и изпълнението на основното задължение по член 4, параграф 1, буква б), подточка ii) от Директива 2000/60, съгласно който държавите членки следва да постигнат добро състояние на подземните водни обекти. Следователно транспонирането на определението по член 2, точка 20 от посочената директива е от съществено значение и за прилагането на дерогациите от това задължение да се постигне добро състояние на подземните водни обекти, тоест дерогацията, позволяваща да се постигнат по-малко строги екологични цели, както е предвидено в член 4, параграф 5 от Директива 2000/60, или тази, позволяваща да се извършат нови модификации или промени в нивото на подземния воден обект, предвидена в член 4, параграф 7 от същата директива. Без определяне на доброто състояние на подземните води не е възможно да се въведат дерогациите в този смисъл, без риск да не се постигнат екологичните цели.
- 83 Що се отнася до понятието „количествено състояние“, предвидено в член 2, точка 26 от Директива 2000/60, следва да се отбележи, че член 8, параграф 2 от Наредбата от 23 юли 2008 г. предвижда, че „оценката на количественото състояние на подземните води се изготвя за конкретен единен подземен воден обект“, докато посоченият член 8, параграф 3 гласи, че „оценката на количественото състояние на подземните води се извършва чрез определяне на количеството на запасите от ресурси в единен подземен воден обект и чрез интерпретация на резултатите от пробите за огледалното състояние на подземните води“.
- 84 Тези национални разпоредби обаче не транспонират правилно понятието „количествено състояние“, съдържащо се в Директива 2000/60, доколкото член 2, точка 26 от нея гласи, че количественото състояние е израз на степента, в която подземен воден обект е засегнат от директно или индиректно черпене. Разпоредбите на полското право обаче не посочват нито директно и индиректно черпене, нито въздействието му върху подземните водни обекти. Тъй като обаче определението на „количествено състояние“ е съществено, за да се гарантира

- правилното транспониране и прилагане на изискванията по член 8 от Директива 2000/60 във връзка с приложение V към нея, както с оглед на класификацията на количественото състояние на водите, предвидено в раздел 2.1 от приложението, така и с оглед на мониторинга на това състояние съгласно раздел 2.2 от него следва, че посоченото определение не е правилно транспонирано в полското право.
- 85 Що се отнася до понятието „налични ресурси на подземните води“, съдържащо се в член 2, точка 27 от Директива 2000/60, чието определение се характеризира с известна сложност, следва да се припомни, че според Република Полша съгласно установената практика и присъщата за полското право терминология член 2, параграф 1, точка 13 от Наредбата от 3 октомври 2005 г. използва еквивалентен израз „разполагаеми водни ресурси“ („zasoby dyspozycyjne wody“). Тази държава членка уточнява, че изразът се отнася до количеството подземни води, което може да се черпи в балансирана зона при определени екологични и хидроложки условия, без посочване на определено място, нито на технически или икономически условия за водочерпене.
- 86 Освен това Република Полша твърди, че съдържащото се в член 8, параграф 4 от Наредбата от 23 юли 2008 г. понятие, което предвижда, че „количество на запасите от подземни водни ресурси се определя чрез сравняване на реалното средно водочерпене за няколко години от пункт за водохващане на подземни води, изразено в m^3 /ден, с обема, изразен в m^3 /ден, на разполагаемите запаси от подземни води за ползване, определени въз основа на разполагаемите ресурси, установени за балансираната зона, в която се намира съответният единен подземен воден обект“, трябва да се тълкува в съответствие с член 2, параграф 1, точка 13 от Наредбата от 3 октомври 2005 г. На последно място, трябва да се вземат предвид член 38, параграф 3 от Закона за водите и член 97, параграфи 1 и 2 от Закона за опазване на околната среда.
- 87 В това отношение следва да се отбележи, както вече бе посочено в точка 78 от настоящото решение, че съгласно постоянната съдебна практика разпоредбите на директива трябва да се прилагат с неоспорима задължителна сила, с необходимите специфичност, точност и яснота, за да се спази изискването за правна сигурност (вж. по-специално решение Комисия/Полша, C-281/11, EU:C:2013:855, т. 101 и цитираната съдебна практика).
- 88 Следва обаче да се подчертае, че тълкуването на национална разпоредба за опазване на водите съгласно някои други разпоредби, разпръснати в различни закони, които освен това на пръв поглед не се отнасят до опазването на водите, не отговаря на тези изисквания.
- 89 Освен това от анализа на релевантните разпоредби от полската правна уредба е видно, че полското право не съдържа нито един от елементите на определението, съдържащо се в член 2, точка 27 от Директива 2000/60, доколкото не прави позоваване нито на дългосрочната средна годишна степен на цялостното възстановяване на подземния воден обект, нито на дългосрочната годишна степен на изискуемия поток, нито на изискването да се постигнат екологичните качествени стандарти за свързаните повърхностни води, определени в член 4 от посочената директива, нито на изискването, че следва да се избегне всяко значително влошаване на екологичното състояние на тези води и всяка значителна вреда на свързаните с тях земни екосистеми.
- 90 На последно място, както изтъква Комисията, няма никаква връзка между понятията „налични ресурси на подземните води“ и „водочерпене“. Първото съответства всъщност на естествените процеси, тъй като съдържащото се в Директива 2000/60 определение се отнася до състоянието на естествено равновесие, а именно степента на цялостното възстановяване на подземния воден обект, от която се вади степента на потока, без намесата на човека. Посочената намеса, която характеризира водочерпенето, попада в член 2, точка 28 от тази директива. Следва да се добави, че съдържащото се в член 2, точка 27 от посочената директива определение мълчаливо препраща към задължението за мониторинг, посочено в раздел 2.2.1 от приложение V към

същата директива, което се отнася както до естествените процеси, така и до тези, предизвикани от човека. Ако тези две категории не се отграничат, има опасност последиците от намесата на човека да не бъдат обхванати. Следователно ще бъде трудно да се определят адекватно мерките, които следва да се вземат, за да се гарантира добро състояние на водите съгласно член 4 от Директива 2000/60.

- 91 От гореизложеното следва, че определенията по член 2, точки 19, 20, 26 и 27 от Директива 2000/60 не се съдържат в релевантното законодателство, действащо към датата, на която изтича даденият в мотивираното становище срок, и нетранспонирането им може да възпрепятства постигането на целите на тази директива.
- 92 В това отношение следва да се отбележи, че в писменото си становище Комисията уточнява последиците от нетранспонирането или неправилното транспониране на съдържащите се в член 2, точки 19, 20, 26 и 27 от Директива 2000/60 определения върху правилното транспониране на материалноправните разпоредби от нея, а именно тяхното отражение върху постигането целите на Директивата.
- 93 Следователно, обратно на твърденията на Република Полша, не е необходимо Комисията да твърди нарушение за неправилно транспониране на всяка една от материалноправните разпоредби на Директива 2000/60, която съдържа или се отнася до спорните определения, в допълнение към твърдението за неправилно транспониране на определенията, предвидени в член 2 от тази директива.
- 94 На последно място, следва да се припомни, че що се отнася до определенията на понятията „състояние на подземните води“, „добро състояние на подземните води“ и „количествено състояние“, съдържащи се в член 2, точки 19, 20 и 26 от Директива 2000/60, по време на досъдебното производство Република Полша не е оспорвала нетранспонирането на тези определения и е заявила, че прави всичко възможно, за да изпълни задълженията си, като въведе подходящи определения в закона или в последващите разпоредби за прилагането му.
- 95 С оглед на гореизложеното първото твърдение за нарушение относно непълно и неправилно транспониране на определенията, съдържащи се в член 2, точки 19, 20, 26 и 27 от Директива 2000/60, следва да се приеме за основателно.

По второто твърдение за нарушение относно неправилното транспониране на член 8, параграф 1 от Директива 2000/60 по отношение на мониторинга на защитените територии

Доводи на страните

- 96 Комисията припомня, че член 8, параграф 1 от Директива 2000/60 изисква държавите членки да извършват мониторинг на състоянието на повърхностните, подземните води и защитените територии, като изготвят и прилагат програми за мониторинг.
- 97 Що се отнася до защитените територии, в трето тире от тази разпоредба се предвижда, че програмите за мониторинг трябва да бъдат допълнени със спецификациите, съдържащи се в законодателството на Съюза, съгласно което е определена съответната защитена територия. Комисията твърди, че макар тези елементи да се съдържат в релевантните полски разпоредби по отношение на използваните за къпане води или водочерпенето за консумация, липсват адекватни изисквания, съответстващи на спецификациите на териториите, установени съгласно Директиви 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109) и 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 година относно опазването на дивите птици (ОВ L 20, 2010 г., стр. 7), тоест така

наречените територии „Натура 2000“. Освен това по отношение на защитените територии изискванията за допълнителен мониторинг, предвидени в раздел 1.3.5 от приложение V към Директива 2000/60, също не са транспонирани правилно в полската правна уредба.

- 98 Комисията твърди, че в отговор на мотивираното становище Република Полша признава, че член 8, параграф 1 от Директива 2000/60 не е правилно транспониран, и посочва, че изменението на Наредбата от 13 май 2009 г. ще осигури правилното транспониране на тази разпоредба.
- 99 Анализът на разпоредбите на полското законодателство за изготвянето на програми за мониторинг на защитените територии „Натура 2000“ сочи, че макар оперативният мониторинг да предвижда мониторинг на някои химични вещества, като например желязо или мед, мониторингът на тези вещества не позволява да се установи, че той се отразява върху мониторинга на водите в тези защитени територии. Полското законодателство не определя показателите, позволяващи да се определи състоянието на запазване на видовете и местообитанията, свързани с води. Не може да се приеме, че полските разпоредби транспонират правилно необходимостта да се допълнят програмите за мониторинг със спецификациите, съдържащи се в законодателството на Съюза, въз основа на което са определени посочените територии, по отношение на териториите, определени съгласно Директиви 92/43 и 2009/147.
- 100 Комисията подчертава факта, че посочените програми за мониторинг на състоянието на водите, предвидени в член 8 от Директива 2000/60, трябва да позволят събирането на данни с оглед на постигането на добро състояние на водите в защитените територии, като се отчитат изискванията, произтичащи от законодателството, въз основа на което са определени посочените територии. Следователно програмата за мониторинг, посочена в член 8, параграф 1, трето тире от Директива 2000/60, трябва да осигури мониторинг на показателите на състоянието на водите, които показатели са структурни и функционални или се отразяват на оценката на възможностите за опазване на видовете и естествената среда, за опазването на които са определени тези територии.
- 101 Република Полша по същество твърди, че член 8, параграф 1, трето тире от Директива 2000/60 е транспониран чрез националния мониторинг на околната среда, предвиден по-специално в член 25, параграф 2 от Закона за опазване на околната среда и с член 112 от Закона за опазване на природата, чрез мониторинга, извършван в териториите „Натура 2000“ при планирането на задачите, свързани с опазването, и с член 5, параграф 4, точка 2 от Наредбата от 15 ноември 2011 г.
- 102 Обхватът на мониторинга, определен в рамките на плановете за дейността по опазване и плановете за задачите, свързани с опазването, се отнасят за местообитанията и видовете, които се намират в тези територии и са защитени в мрежата „Натура 2000“, и преди всичко за местообитанията или видовете, за които е създадена зоната по „Натура 2000“. Този мониторинг обаче се основава на разпоредби, които са с по-широк обхват от тези в Директиви 92/43 и 2009/147. При това се вземат предвид и всички други задължения на Република Полша, произтичащи от ратифицираните конвенции в областта на опазването на природата, без да се забравят тези, произтичащи от Директива 2000/60.
- 103 Съгласно член 5, параграф 4, точка 2 от Наредбата от 15 ноември 2011 г. мониторингът на защитените територии се създава, за да се установи равнището на съответствие с допълнителните изисквания, предвидени в други разпоредби за тези територии. Тези други разпоредби включвали по-специално разпоредбите от Закона за опазване на природата, въз основа на които са определени защитените територии. Следователно мониторингът на водите

следва да отчита резултатите от проведения въз основа на член 112 от Закона за опазване на природата мониторинг и плановете за дейността по опазване или плановете на задачите, свързани с опазването.

104 Поради това при мониторинга на единните повърхностни и подземни водни обекти следва да се вземат предвид другите изисквания, предвидени за териториите „Натура 2000“, които не са свързани с водите. Обратно, равнището на съответствие с изискванията за териториите „Натура 2000“ ще се определи при мониторинга, извършен съгласно член 112 от Закона за опазване на природата или съгласно плана за дейността по опазване. Следователно според Република Полша полското право отговаря на изискванията във връзка с програмите за мониторинг, посочени в член 8, параграф 1 от Директива 2000/60.

Съображения на Съда

105 Следва да се отбележи, че транспонирането на член 8, параграф 1, трето тире от Директива 2000/60 в националното право се състои в отчитане на изискването програмите за мониторинг на състоянието на водите в защитените територии да бъдат допълнени със спецификациите, съдържащи се в законодателството на Съюза, съгласно което е определена съответната защитена територия.

106 При все това член 25, параграф 2 от Закона за опазване на околната среда, който се приема от Република Полша като разпоредба за транспониране, не определя понятието „мониторинг на околната среда“. От друга страна, член 112 от Закона за опазване на природата посочва, че мониторингът на природата се основава на наблюдение и оценка на актуалното състояние на компонентите на биологичното и ландшафтното разнообразие, като се вземат предвид естествените местообитания и видовете с първостепенно значение. Следователно този начин на мониторинг по-скоро цели наблюдение на измененията на компонентите на околната среда за разлика от общия мониторинг на околната среда, който се осъществява въз основа на член 25 от Закона за опазване на околната среда. Поради това тези две разпоредби не позволяват да се направи извод, че компетентните национални органи са задължени да използват резултатите, получени при този мониторинг, за да наблюдават и проучват състоянието на съответните води съгласно член 8 от Директива 2000/60 във връзка с приложение V към нея.

107 Другите разпоредби, посочени от Република Полша, също не отговарят на изискването, което произтича от транспонирането на член 8, параграф 1, трето тире от Директива 2000/60 и се състои в използване на резултатите от извършения мониторинг в различните територии „Натура 2000“ в рамките на предвидения въз основа на тази директива мониторинг и при класификацията на състоянието на водите, тъй като те се ограничават само да предвидят такъв мониторинг, без да въвеждат задължение да се използват получените от него резултати.

108 Освен това следва да се отбележи, че първият срок, установен за определяне на специалните защитени зони, за които се изисква изготвяне на планове за защита съгласно Директива 92/43, е изтекъл през 2013 г. Поради това, дори ако мониторингът, който ще се осъществи при плановете за задачите, свързани с опазването и плановете за дейността по опазване, се приеме за форма на транспониране на член 8, параграф 1, трето тире от Директива 2000/60, подобно транспониране ще зависи от изготвянето на посочените планове.

109 При все това единствено обстоятелството, че евентуално ще се съхранят данните за местообитанията и видовете или дори за състоянието на водите, както изтъква Република Полша, не гарантира, че програмите за мониторинг, изготвени съгласно разпоредбите, транспониращи Директива 2000/60 са допълнени със спецификациите, съдържащи се в законодателството на Съюза.

- 110 Накрая, безспорно е, че дори да се предположи, че следва да се вземе предвид член 5, параграф 4, точка 2 от Наредбата от 15 ноември 2011 г., приета въз основа на член 155b от Закона за водата след изтичането на срока, даден в мотивираното становище, което изисква да се въведе мониторинг на защитените територии, за да се определи степента на съответствие с допълнителните изисквания, предвидени в отделните разпоредби за тези територии, член 8, параграф 1, трето тире от Директива 2000/60 не е правилно транспониран в полското право, тъй като посочената разпоредба от националното право не изисква мониторингът на защитените зони да се въведе така, че да допълни параметрите на мониторинга, като добави тези, съдържащи се в законодателството на Съюза, въз основа на което са определени териториите „Натура 2000“, а единствено определя целта на този мониторинг, а именно оценка на степента на съответствие с установените в специални разпоредби изисквания.
- 111 Следователно второто твърдение за нарушение относно неправилното транспониране на член 8, параграф 1 от Директива 2000/60 по отношение на мониторинга на защитените територии следва да се приеме за основателно.

По третото твърдение за нарушение относно неправилното транспониране на член 9, параграф 2 от Директива 2000/60

Доводи на страните

- 112 Комисията счита, че член 9, параграф 2 от Директива 2000/60, който задължава държавите членки в плановете за управление на речните басейни да докладват за планираните стъпки за прилагане на принципа за възвръщаемост на разходите за водни услуги, които ще допринесат за постигане екологичните цели на посочената директива, както и за приноса на различните водоползватели във възвръщаемостта на разходите за водни услуги, не е транспониран в полското право.
- 113 В това отношение Комисията твърди, че липсват адекватни национални разпоредби в тази връзка и член 113а, параграф 2 от Закона за водите установява само че основните мерки имат за цел да се изпълнят минималните изисквания и включват действия за прилагане на принципа за възстановяване на разходите за водни услуги. В този контекст според Комисията следва да се вземе предвид и икономическият анализ, изготвен съгласно приложение III към Директива 2000/60.
- 114 В отговора си на мотивираното становище Република Полша признава, че транспонирането на член 9, параграф 2 от Директива 2000/60 е направено с член 113а, параграф 2, точка 2 и член 114, параграф 1, точка 6 от Закона за водите и че тези разпоредби са допълнени с член 113b, параграф 2, точка 2 от посочения закон, изменен със Закона от 5 януари 2011 г. (наричан по-нататък „измененият Закон за водите“), който замества член 113а, параграф 2, точка 2 от Закона за водите.
- 115 Това изменение е направено на 5 януари 2011 г., тоест след изтичане на дадения в мотивираното становище срок, и е взето предвид от Комисията. Въпреки това според тази институция посоченото изменение не преустановява твърдяното неизпълнение на задължения.
- 116 Освен това според Комисията член 114, параграф 1, точка 6 от Закона за водите, тъй като предвижда само че плановете за управление на речните басейни трябва да съдържат обобщение на резултатите от икономическия анализ за водоползването, може да се приеме като разпоредба за транспонирането на дял А, раздел 6 от приложение VII към Директива 2000/60, където се установява един от компонентите, които трябва да съдържат плановете за управление на речните басейни, а именно обобщение на икономическия анализ, но не и като разпоредба за транспониране на член 9, параграф 2 от тази директива.

- 117 Що се отнася до третото твърдение за нарушение, Република Полша изтъква, че макар задължението да се вземе предвид посочената в тази разпоредба информация да не е предвидено непосредствено в релевантните национални разпоредби, то произтича безспорно от всички разпоредби на полското право предвид неговата структура и цели.
- 118 Освен това тази държава членка твърди, че е транспонирила член 9, параграф 2 от Директива 2000/60, а именно с Наредбата от 29 март 2013 г., доколкото полското право транспонира заедно членове 9 и 11 от тази директива, тъй като взетите съгласно член 9 от посочената директива мерки в областта на възстановяването на разходите за водните услуги са част от посочените в член 11 програми от мерки.

Съображения на Съда

- 119 Що се отнася до третото твърдение за нарушение, следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика разпоредбите на директива трябва да се прилагат с неоспорима задължителна сила, с необходимата специфичност, точност и яснота, за да се спази изискването за правна сигурност (вж. по-специално решение Комисия/Полша, C-281/11, EU:C:2013:855, т. 101 и цитираната съдебна практика).
- 120 В това отношение следва да се отбележи, че единствено твърдението, че предвиденото с директива задължение произтича от всички разпоредби в правната уредба на съответната държава членка, не отговаря на посоченото изискване.
- 121 Освен това Съдът многократно е постановявал, че наличието на неизпълнение на задължения от държава членка трябва да се преценява с оглед на положението на държавата членка към момента на изтичането на срока, даден в мотивираното становище, а последващи промени не могат да се вземат предвид от Съда (вж. по-специално решение Комисия/Полша, C-313/11, EU:C:2013:481, т. 45 и цитираната съдебна практика).
- 122 Тъй като в писмената си защита Република Полша твърди, че е транспонирила член 9, параграф 2 от Директива 2000/60 с Наредбата от 29 март 2013 г., е достатъчно да се констатира, че тя е приета след изтичането на дадения с мотивираното становище срок, така че настъпилите изменения в националното законодателство не могат да бъдат взети предвид от Съда.
- 123 Следователно третото твърдение за нарушение относно неправилното транспониране на член 9, параграф 2 от Директива 2000/60 следва да се приеме за основателно.

По четвъртото и петото твърдение за нарушение относно нетранспонирането на член 10, параграф 3 и член 11, параграф 5 от Директива 2000/60

Доводи на страните

- 124 Що се отнася до четвъртото твърдение за нарушение относно нетранспонирането на член 10, параграф 3 от Директива 2000/60, Комисията припомня, че тази разпоредба задължава държавите членки да установят по-строг контрол на емисиите, ако цел за качество или качествен стандарт, установени по настоящата директива, изискват по-строги условия от произтичащите от директивите на Съюза, посочени в член 10, параграф 2 от посочената директива.

- 125 Комисията счита, че транспонирането на спорната разпоредба е от съществено значение, за да могат да се постигнат целите на Директива 2000/60. Когато контролът на емисиите или определянето на пределните стойности на емисиите въз основа на директива на Съюза, като Директива 91/676, с оглед на високото съдържание на зелени водорасли от селско стопанство във водите, се окажат недостатъчни за постигането на екологичните цели на Директива 2000/60, държавата членка е длъжна да приеме по-строг контрол на емисиите и по-строги критерии от произтичащите от Директива 91/676.
- 126 Що се отнася до петото твърдение за нарушение относно неправилното транспониране на член 11, параграф 5 от Директива 2000/60, Комисията твърди, че макар член 113b, параграф 8 от изменения Закон за водите да съдържа мерките, изброени в посочената разпоредба от Директивата, приложното ѝ поле е по-тясно от това на разпоредбата от директивата.
- 127 Изразът „при изготвяне на проект на националната програма за водите и околната среда“, съдържащ се в посочения член 113b, параграф 8 всъщност ограничава обхвата на разпоредбата от полското право само до изготвянето на националната програма за водите и околната среда. Следователно, освен при изготвяне на проекта на програмата, посочените в член 113b, параграф 8 от изменения Закон за водите мерки могат да се вземат само при прегледа на програмите от мерки, посочени в член 11, параграф 8 от Директива 2000/60, тоест при редовните прегледи, изисквани от тази директива.
- 128 Произтичащото от посочения член 113b, параграф 8 задължение обаче не може да се смесва с това, посочено в член 11, параграф 5 от Директива 2000/60, чийто смисъл е към задължителните периодични прегледи, посочени в член 11, параграф 8 от директивата, да се прибави задължението да се вземат мерките, предвидени в случай че определените екологични цели не биха могли да бъдат постигнати.
- 129 Що се отнася до четвъртото и петото твърдение за нарушение Република Полша поддържа, че член 10, параграф 3 и член 11, параграф 5 от Директива 2000/60 трябва да бъдат транспонирани в рамките на законопроекта за изменение на Закона за водите и някои други закони, за който законодателната дейност се намира в напреднал стадий.

Съображения на Съда

- 130 Що се отнася до четвъртото и петото твърдение за нарушение е достатъчно да се припомни постоянната практика на Съда, посочена в точка 121 от настоящото решение, че наличието на неизпълнение на задължения от държава членка трябва да се преценява с оглед на положението на държавата членка към момента на изтичането на срока, даден в мотивираното становище, а последващи промени не могат да се вземат предвид от Съда (вж. по-специално решение Комисия/Полша, C-313/11, EU:C:2013:481, т. 45 и цитираната съдебна практика).
- 131 Тъй като от посочените от Република Полша доводи е видно, че член 10, параграф 3 и член 11, параграф 5 от Директива 2000/60 трябва да се транспонират в рамките на проекта за изменение на Закона за водите и някои други закони, следва да се констатира, че посочените мерки за транспониране не са приети в срока, даден в мотивираното становище.
- 132 Следователно четвъртото и петото твърдение за нарушение следва да се приемат за основателни.

По шестото твърдение за нарушение относно неправилното транспониране на раздели 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 и 2.4.1 от приложение V към Директива 2000/60

Доводи на страните

- 133 Що се отнася до шестото твърдение за нарушение относно неправилното транспониране на раздели 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 и 2.4.1 от приложение V към Директива 2000/60 Комисията подчертава, че раздели 1.3, 1.4 и 2.4.1 от това приложение се отнасят до основни изисквания на посочената директива, тъй като определят методът за мониторинг на екологичното състояние и химическото състояние на повърхностните води, класификацията и представянето на екологичното състояние на водите и мрежата за мониторинг на подземни води. Следователно това са основни елементи, за да може да се извърши мониторингът, който се изисква от член 7, параграф 1 във връзка с член 8 от Директива 2000/60.
- 134 Що се отнася до раздели 1.3, 1.3.4 и 2.4.1 от приложение V към Директива 2000/60 Комисията посочва, че проблемът при транспонирането на тези раздели в полското право се отнася до задължението към плана за управление на речните басейни да се добавят оценките за равнището на надеждност и прецизност на резултатите от мониторинга.
- 135 Макар член 114, параграф 1 от Закона за водите действително да определя известен брой елементи, които се включват в плана за управление на речните басейни, този план не съдържа карта на мрежите за мониторинг, нито представяне на програмите за мониторинг. Обратно на изискванията по раздели 1.3 и 2.4.1 от приложение V към Директива 2000/60, разпоредбите на националната правна уредба не изискват посоченият план да съдържа оценки за равнището на надеждност и прецизност на резултатите от мониторинга. Другите разпоредби от полското право също не съдържат това изискване.
- 136 По отношение на раздел 1.3.5 от приложение V към Директива 2000/60 Комисията уточнява, че той изисква водните обекти, формиращи области на защита на местообитания и видове, се включват в програмата за оперативен мониторинг, когато на основата на оценка на влиянията от наблюдавания мониторинг те са били определени като рискови по отношение постигането на екологичните цели по член 4 от тази директива. Следователно той изрично свързва задължението да се извършва оперативен мониторинг с опасността да не се постигнат екологичните цели, посочени в член 4, параграф 1, буква в) от посочената директива.
- 137 От транспонирането с член 5, параграф 2, точка 3 от Наредбата от 13 май 2009 г. обаче е видно, че оперативният мониторинг на повърхностни води е въведен, за да се установи състоянието на повърхностните води в териториите, включени в списъка по член 113, параграф 4 от Закона за водите, тоест по-специално областите на защита на местообитания и видове. След това в раздел 2, точка 6 от приложение I към Наредбата са посочени критериите за установяване на посочения оперативен мониторинг. Според Комисията обаче тази разпоредба не гарантира, че ще се извърши оценка на големината и влиянието на товарите върху тези водни обекти в защитени територии.
- 138 Освен това в полското законодателство липсвали разпоредби, които да се позовават на целта да се гарантира подходящ статут на защита и на задължението да се продължи мониторинга докато защитените територии удовлетворят изискванията на законодателството по отношение на водите, съгласно които те са били определени и достигнат поставените екологични цели.
- 139 Комисията счита, че Наредбата от 15 ноември 2011 г. не отстранява посоченото неизпълнение на задължение, тъй като не се отнася конкретно до мониторинга на местообитанията и видовете в защитените територии.

- 140 Освен това полското законодателство не споменава необходимостта да се продължи мониторинга докато защитените територии удовлетворят изискванията на разпоредбите по отношение на водите, съгласно които те са били определени и достигнат екологичните цели по член 4 от Директива 2000/60.
- 141 По отношение на раздел 1.4 от приложение V към Директива 2000/60 Комисията счита, че класификацията и представянето на екологичното състояние и екологичния потенциал на водите изискват да се вземат предвид физико-химични параметри, тъй като те са изключително важни за екологичното състояние. Раздел 1.4.2, подточки i) и ii) от приложение V към посочената директива всъщност изисква при класификацията на екологичното състояние да се вземат предвид всички параметри.
- 142 Наредбата от 20 август 2008 г. обаче предвижда в раздел В, точка XIV от приложение 6 към нея и в раздел В, точка XV от приложение 7 към нея, че „до разработването на методи за оценка на екологичния потенциал въз основа на хидроморфологични параметри, класификацията на екологичния потенциал на водите може да се извършва без да се вземат предвид тези параметри“. Наредбата от 9 ноември 2011 г. за условията за класификация на състоянието на единните повърхностни водни обекти също не взема предвид хидроморфологични параметри при класификацията на екологичното състояние на водните обекти.
- 143 Според Комисията изключването на хидроморфологичните параметри при класификацията на състоянието на водите неизбежно ще доведе до непълнота на оценката на екологичното състояние, а това от своя страна ще повлияе върху постигането на основните екологични цели по член 4 от Директива 2000/60.
- 144 В това отношение Комисията поддържа, че раздел 1.4.2, подточки i) и ii) от приложение V към Директива 2000/60 говори за „качествени елементи“. Те са изброени в раздел 1.1 от това приложение, озаглавен „Качествени елементи за класификация на екологичното състояние“. От раздели 1.1.1 — 1.1.5 от посоченото приложение е видно, че хидроложките параметри подпомагат биологичните параметри и качествените елементи всъщност са необходими за оценката на състоянието на водите. Тази директива приема в раздели 1.1.1 и 1.1.2 от приложение V към нея, като „хидроморфологични елементи на реките и езерата“ количеството и динамиката на водния поток, режима на обитаване, връзката с подземни водни обекти, разликите в дълбочината, количеството, структурата и субстрата на езерното/речното легло.
- 145 Република Полша на първо място твърди, че е транспонирала раздели 1.3, 1.3.4 и 2.4.1 от приложение V към Директива 2000/60 с член 2, параграф 1, точка 5 от Наредбата от 29 март 2013 г.
- 146 На второ място, що се отнася до раздел 1.3.5 от приложение V към посочената директива Република Полша посочва, че той е транспониран по-специално с член 5, параграф 4, точка 4 от Наредбата от 15 ноември 2011 г., който определя целта на управлението на мониторинга на защитените територии, а именно „да оцени изменението в състоянието на единните повърхностни водни обекти в защитените територии“.
- 147 Според Република Полша това означава, че разпоредбите в полското право позволяват да се оцени големината и влиянието на товарите върху тези водни обекти в защитени територии, което цели да се гарантира подходящ статут на защита на тези територии.
- 148 Република Полша посочва и приложение 2 към Наредбата от 15 ноември 2011 г., чиято част V, точка 25 транспонира изискването, произтичащо от раздел 1.3.5, последно изречение от приложение V към Директива 2000/60.

149 На трето място, що се отнася до раздел 1.4 от приложение V към Директива 2000/60, Република Полша твърди, че отчитането на хидроморфологичните параметри при класификацията и представянето на екологичното състояние е предмет на изменението на Наредбата от 9 ноември 2011 г. за условията за класификация на състоянието на единните повърхностни водни обекти и стандартите за качество на околната среда за приоритетните вещества.

Съображения на Съда

150 Що се отнася до неправилното транспониране на раздели 1.3, 1.3.4, 1.4 и 2.4.1 от приложение V към Директива 2000/60 следва да се отбележи, че твърдяното транспониране с Наредбата от 29 март 2013 г. е извършено след изтичане на посочения в мотивираното становище срок.

151 Това се отнася и за транспонирането на раздел 1.3.5 от приложение V към Директива 2000/60 въпреки изявлението на Комисията, че признава, че с Наредбата от 15 ноември 2011 г. са отстранени някои от неправилните аспекти на транспониране на посочения раздел, които са се съдържали в Наредбата от 13 май 2009 г.

152 В това отношение е достатъчно да се припомни вече споменатата в точки 121 и 130 от настоящото решение постоянна практика на Съда, че наличието на неизпълнение на задължения от държава членка трябва да се преценява с оглед на положението на държавата членка към момента на изтичането на срока, даден в мотивираното становище, а последващи промени не могат да се вземат предвид от Съда (вж. по-специално решение Комисия/Полша, C-313/11, EU:C:2013:481, т. 45 и цитираната съдебна практика).

153 Следователно шестото твърдение за нарушение относно неправилното транспониране на раздели 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 и 2.4.1 от приложение V към Директива 2000/60 следва да се приеме за основателно.

По седмото твърдение за нарушение относно неправилно транспониране на част А, раздели 7.2 — 7.10 от приложение VII към Директива 2000/60

Доводи на страните

154 Що се отнася до седмото твърдение за нарушение относно неправилно транспониране на част А, раздели 7.2 — 7.10 от приложение VII към Директива 2000/60 Комисията твърди, че в отговора си на мотивираното становище Република Полша я уведомява, че посочените раздели са транспонирани с членове 113, 113а и 114 от Закона за водите и с член 113b от изменения Закон за водите, като се позовава и на законопроекта за изменение на Закона за водите и други закони.

155 Според Комисията обаче посочените национални разпоредби се отнасят за националната програма за водите и околната среда и транспонират член 11 от Директива 2000/60, който урежда програмите за мерки. Тази програма следва да се разграничава от плана за управление на речните басейни по смисъла на приложение VII към Директива 2000/60, който всъщност изисква планът за управление на речните басейни да включва обобщение на програмата от мерки, приета съобразно член 11 от тази директива. Следователно транспонирането на този член само по себе си не е достатъчно за транспонирането на изискванията, съдържащи се в раздели 7.2—7.10 от приложение VII към Директива 2000/60. Комисията счита, че член 114, параграф 1, точка 7 от Закона за водите налага задължението в плановете за управление на речните басейни да се включва обобщение на мерките, съдържащи се в националната програма за водите и околната среда. Следователно тази разпоредба е прекалено обща, за да гарантира транспонирането на изискванията, посочени в раздели 7.2—7.10 от приложение VII към Директива 2000/60. Освен това от текста на различните подточки в раздел 7 от приложение VII

към тази директива ясно следва, че законодателят на Съюза е искал в плановете за управление на речните басейни да се включва не само обобщение на мерките, които следва да се предприемат съгласно член 11 от тази директива, но и обобщение на приетите в тази област мерки.

- 156 Що се отнася до седмото твърдение за нарушение Република Полша твърди, че е извършено правилно транспониране на разглежданите разпоредби от Директива 2000/60 с член 113b от изменения Закон за водите, който транспонира член 11 от посочената директива. Наредбата от 29 март 2013 г. също съдържа преpraщане към тази разпоредба, доколкото член 2, параграф 1, точка 10 от тази Наредба предвижда, че конкретната информация, събрана за изработване на плана за управление на речните басейни включва обобщение на мерките, съдържащи се в националната програма за водите и околната среда, посочена в този член 113b.
- 157 Според Република Полша от това следва, че несъмнено планът за управление на речните басейни трябва да включва обобщение на мерките, съдържащи се в националната програма за водите и околната среда, а именно програма от мерки, приети съгласно член 11 от Директива 2000/60, което позволява да се гарантира правилното транспониране на част А, раздел 7 от приложение VII от тази директива, въз основа на която планът за управление на речните басейни съдържа именно информация за предприетите съгласно член 11 от посочената директива мерки.

Съображения на Съда

- 158 Следва да се констатира, че основният довод на Република Полша, изтъкнат във връзка със седмото твърдение за нарушение е подобен на този, посочен от нея във връзка с третото твърдение за нарушение. Всъщност по същество Република Полша поддържа, че за да се гарантира правилното транспониране на раздели 7.2—7.10 от приложение VII към Директива 2000/60 е достатъчно държавите членки да предвидят задължение планът за управление на речните басейни да съдържа обобщение на програмата от мерки, приети съгласно член 11 от посочената директива. В настоящия случай обаче спазването на това задължение е гарантирано с преpraщането към член 113b от изменения Закон за водите и с член 2, параграф 1, точка 10 от Наредбата от 29 март 2013 г.
- 159 В това отношение е достатъчно да се констатира, че тази разпоредба от националното право е приета след изтичане на дадения в мотивираното становище срок, така че съгласно постоянната съдебна практика тя не може да бъде взета предвид от Съда (вж. по-специално решение Комисия/Полша, C-313/11, EU:C:2013:481, т. 45 и цитираната съдебна практика).
- 160 Следователно седмото твърдение за нарушение относно неправилното транспониране на част А, раздели 7.2 — 7.10 от приложение VII към Директива 2000/60 е основателно.
- 161 От всички съображения по-горе следва, че искът следва да се приеме за основателен.
- 162 Ето защо следва да се приеме за установено, че като не е транспонирала или не е транспонирала правилно член 2, точки 19, 20, 26 и 27, член 8, параграф 1, член 9, параграф 2, член 10, параграф 3 и член 11, параграф 5, както и раздели 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 и 2.4.1 от приложение V и част А, раздели 7.2—7.10 от приложение VII към Директива 2000/60/ЕО, Република Полша не е изпълнила задълженията си съгласно посочените разпоредби и член 24 от същата директива.

По съдебните разноси

¹⁶³ Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждането на Република Полша и последната е загубила делото, Република Полша трябва да бъде осъдена да заплати съдебните разноси.

По изложените съображения Съдът (шести състав) реши:

- 1) **Като не е транспонирала или не е транспонирала правилно член 2, точки 19, 20, 26 и 27, член 8, параграф 1, член 9, параграф 2, член 10, параграф 3 и член 11, параграф 5, както и раздели 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 и 2.4.1 от приложение V и част А, раздели 7.2—7.10 от приложение VII към Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите, изменена с Директива 2008/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г., Република Полша не е изпълнила задълженията си съгласно посочените разпоредби и член 24 от същата директива.**
- 2) **Осъжда Република Полша да заплати съдебните разноси.**

Подписи